

تتمت في علم الفنون والادب في سنة ١٢٧٠
بن محمد بن علي بن احمد الخنفي البغدادي كتابه
بهدا العلم

١٢٧

مكتبة
الجامعة
بغداد

٦٦٨

أخذوا لادون
مجلسه شرايى التبر
ميت علم الكبير

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي القوم القوام بدياته والشكر لله الملك الريم وديم بصفاته وهي العفص والجلال
والمبسط والمجان العلم الغيوب يعلم سائر العيوب بحلمه عالم السر والنجيات بارز
الرمز والاشارات قاطر السموات مؤثر الوقت والبعثات مدير الليل والنهار
مفعل القلوب والابصار رافع الدرجات للعارفين بعدله قاضي الحاجات للمرا
طين يقدر مخلص كائنات القديس لو قدرة الغير الواسطه من كل الركن والكريم على يده
الرحمة الواسعة منور صدره والفرح من حبيب العلم المتكسرين من الالهام الامارة
بفتح الوابد العالمين على عظيم الامور والى الامرين واليهم يعطيهم العلم
والعقلية صانع الوجودى القدم بحكمة مظهر الدقائق من ازمة الممكنة على
من الرزق المكلف والنول قرح الظلوه الحماط به منح علمت الكسوف والظلمة
مؤثر من الشمس والوقت الكسوف والاشارات الموصوفة بفتح الالهام
تبعون الاشكال كقول الامام العباس الوائيه المكنون محمول
الدراس العلم على صورته العالم الكبير الذي ليس له عيابة والنجيات
بصفتها العالم الصغير الذي ليس له عيابة والنجيات والدراس
والسبعين على جميع الالهام والرحمة خصوصاً المظهرين صاحب الالهام بالاشارة
وكرالذات من العلم والامع من العلم فكذلك المودار في خط الادوار اسرف الطول على القفا
قوى العالمين وشيخ الشريين سيد العالمين والآخرين فيم النبوة محمد رسول رب العالمين
وكل آله واصحابه الابرار وهم تسبوا كتير كثير اعلم وكنهه تعالى معاني العلوم موصوفة
ووصفا بالعلم بعد المعلوم بمشابهة ان اذن في بعض هذا العلم وتصور اراءه البصيرة
والواصلين الى الحق والحقيقة الطلوع وموردنا الذي اذا علمته كشف على كبره وسبح

محمد علم

و یا چیزی که در آن و یا به نسبت آن و یا نه حرفی و آنچه طاق بود در آن حرف
 که نادرست بود بی در خفا نباشی اول طراز اشکال مربع طاق که بیشتر مثلث
 باشد بطور گرداند و عمل کنند و نظیر اینست
 چون حرفی که در آن اشکال مختلف باشد اول طرزی بطور کثرت در آنست
 اینست و باقی بیوت را بر حسب قریب و قانون وی بر کشند ضابطه نمودند که اگر
 اشکال آنکه در آن علم با احوال

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۲۵	۲۰	۱۵	۱۰	۵	۲۵	۲۰	۱۵	۱۰	۵
۲۰	۱۵	۱۰	۵	۲	۲۰	۱۵	۱۰	۵	۲
۱۵	۱۰	۵	۲	۱	۱۵	۱۰	۵	۲	۱
۱۰	۵	۲	۱	۰	۱۰	۵	۲	۱	۰
۵	۲	۱	۰	۰	۵	۲	۱	۰	۰
۲	۱	۰	۰	۰	۲	۱	۰	۰	۰
۱	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

در میان طرفین و غیر آن بدانکه طراز دیگر بسیار است که مستعمل است
 اینست که در مقبول طرفین و منصفه طرفین و مقبول حرفی و طرفین و
 منصفه الاخری و مقبول زوج الاوسطی و منصفه زوج الاوسطی بدانکه مقبول طرفین
 آن باشد که حرف بیسوط را در حال طاق و یا جفت یگان یگان حرفی از هر طرف
 سطر مذکور بگیرند و مقبول کرد و وضع کنند تا که حرف بیسوط بنفاد در سطر اول
 مذکور که حرف بیسوط پیدا آید آنرا در آن سطر بسیارند و در هر سطری میان عمل کنند تا که تمام
 بیرون آید تا چون در طراز مذکور اشکالی بسیار است بنابر آن از دو طرف و در آن حرفی
 سطر مذکور و در آن سطرها استخراج کرده آمد حرف بیسوط در هر سطر عمل نگاه داشته
 و در طرازهای دیگر بعضی است که در هر سطر معلوم کرد و در هر سطر از هر دو طرف
 تمام معلوم کرد و در هر سطر از هر دو طرف معلوم کرد و در هر سطر از هر دو طرف

بسم الله

پس است و نه تحت بنام حرفی در طراز اول هر چه می آید بر حسب حرفی که اول
 اعداد از حرفی حرف بیسوط را در هر سطر برای استخراج تمام را از هر سطر از هر دو
 آمد بعد چند سطر تمام می فرزند و این ضابطه را زمان التکثیر خوانند اینست

بسم الله الرحمن الرحیم
 حرفی و بیخ حرفی بر حسب جفت کرده می آید و وضع حرفی در هر سطر از هر دو طرف
 بدانکه مقبول جفت است از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف

در آن باشد که جفت از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف
 حرفی و بیخ حرفی بر حسب جفت کرده می آید و وضع حرفی در هر سطر از هر دو طرف
 بدانکه مقبول جفت است از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف

در آن باشد که جفت از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف
 حرفی و بیخ حرفی بر حسب جفت کرده می آید و وضع حرفی در هر سطر از هر دو طرف
 بدانکه مقبول جفت است از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف

در آن باشد که جفت از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف
 حرفی و بیخ حرفی بر حسب جفت کرده می آید و وضع حرفی در هر سطر از هر دو طرف
 بدانکه مقبول جفت است از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف

در آن باشد که جفت از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف
 حرفی و بیخ حرفی بر حسب جفت کرده می آید و وضع حرفی در هر سطر از هر دو طرف
 بدانکه مقبول جفت است از هر دو طرف حرفی و طرفین از هر دو طرف

و یا به پنج حرفی و یا به هفت حرفی و یا نه حرفی و آنچه طاق بود در این سه حرف
 که نادرست هروفی در فغانی اول طراز اشکال مربع طاق که غیر مثلث
 باشد بطاگرداند و مملوک کنند و نظیر اینست
 چون هروفی این اسم را اشکال محض بنا اول طر وی بط کنند برین سببند
 اینست و باقی بیوت را بر حسب قریبه و قانون وی بر کشند ضیاع کرده اند
 ان شاء الله تعالی و الله اعلم بالصواب

۷	۱۳	۱۶	۲۴	۱					
۲۵	۲۱	۲	۸	۱۲۷	۲۵۵	۲۷	۹۶۰۰	۱۵۵	۲۷۵
۳	۹	۱۴	۱۶	۲۲	۹۵۵۵	۱۵۰	۹۶۰	۲۰۰	۲۷
۱۱	۱۵	۱۳	۹	۱۴	۲۷۰	۲۰۰	۲۷	۹۶۰۰	۱۵۵
۱۶	۴	۶	۱۲	۱۸	۲۷	۲۵۵	۱۵۰	۲۷۵	۲۵
					۱۵۵	۹۶۰	۲۰۰	۹۶۰	۲۷۵۵

در میان طر و غیر آن بدانکه طر و دیگر بسیار نوع است که مستعمل است
 اینست که بی مقلوب طرفین و منصفه طرفین و مقلوب حرفی طرفین و
 منصفه الاخری و مقلوب زوج الاوسطی و منصفه زوج الاوسطی بدانکه مقلوب طرفین
 آن باشد که حرف بسو طراز در حال طاق و یا جفت یکان یکان حرفی از هر طرف
 سطر مذکور بگیرند و مقلوب کرد و وضع کنند تا که حرفی بنفاد رسد اما در حال
 مذکور که حرف بی مقلوب از هر طرف بسیارند و در هر طریقی عمل کنند تا که تمام
 بیرون آید اما چون در طر مذکور اشکال بسیار است بنام بران از در وقت بنام حرفی
 سطر مذکور و در کرده زمانها استخراج کرده آمد هر حرفی که در عمل نگاه داشته
 و در طر نامی دیگر بعد از آن که در عمل معلوم کرد در زیر آنکه ضوابط و قوانین استخراج
 تمام معلوم کرد در زیر آنکه ضوابط و قوانین استخراج تمام معلوم کرد در زیر آنکه

بسم الله

بسم الله و تحت بنام حرفی در طر اول همه می آید بر حسب طر که اول
 اعداد از هروف و حرف مبسوط را در استخراج تمام را که منافی نمانده
 آمد بعد چند سطر تمام می فرزد و این ضابطه را زمان التکسیر خوانند اینست
 حرف بی مقلوب در صورتی که در استخراج تمام را که منافی نمانده
 حرفی و بی مقلوب در وقت کرده می آید و وضع حرف در طاق مثال
 بدانکه مقلوب جفت است در حرفی طرفین

بدانکه مقلوب جفت است در حرفی طرفین
 در آن باشد که جفت است در حرفی طرفین
 جفت یا چند دوگان حرفی از هر دو طرف سطر مذکور
 به نسبت یک حرفی بگیرند و مقلوب کرده وضع کنند تمام بیرون آید و همچنین
 در صورتی و غیر آن قیاس کنند و مثال آنست که در استخراج تمام بدانکه مقلوب
 در این است که در آن باشد که حرفی در هر دو طرف و اب طری را
 در این است که در آن باشد که حرفی در هر دو طرف و اب طری را
 سطر مذکور تر که در حرفی که بعد از آن که بگیرند تا آنکه سطر مذکور یک
 تر که در هر دو طرف بگیرند تا آنکه سطر مذکور عمل کنند و در نهایت از هر طرف ترتیب
 از وضع کنند بعد از آنکه سطر مذکور در هر دو طرف و نهایتا خود را در هر دو طرف بگیرند
 و مقلوب یک حرفی بعد از آن که در هر دو طرف رسم کنند بر و در آنکه تمام
 حرفی بنفاد رسد و در هر طریقی عمل کنند تا که تمام بیرون آید اما منصفه
 الاخری از جمله کوه نیز بر آنچه در این صنعت بهر سطر اول یا چند حرف بر هر دو طرف
 و آن مقلوب است
 بدانکه مقلوب در هر دو طرف
 در آن باشد که آن باشد که حرفی در هر دو طرف

شامل زوج چهار در چهار

د	ب	ا	و
د	ب	ا	و
د	ب	ا	و
د	ب	ا	و

زوج هفت در هفت

ا	ب	و	ز	ح	ط	ق	ک
ا	ب	و	ز	ح	ط	ق	ک
ا	ب	و	ز	ح	ط	ق	ک
ا	ب	و	ز	ح	ط	ق	ک
ا	ب	و	ز	ح	ط	ق	ک
ا	ب	و	ز	ح	ط	ق	ک
ا	ب	و	ز	ح	ط	ق	ک
ا	ب	و	ز	ح	ط	ق	ک

زوج اول و آخر همان است
بر کنند از نصف زوج ششم
از باقی نام سطر از حرف بر کنند
بگویش در ششم است فقط
زوج افزودن بر حکم این بر کنند

۱	۹	۱۶	۱۸
۲	۱۴	۱۵	۴
۱۱	۷	۳	۱۴
۱۳	۱۰	۸	۱۲

مبسوط هفت باشد و ط از د اب هج و ح و ف نظر کنند و در راه ج بر د
ج میان سطر مذکور هم به ط ج و ح او دو کان و ف دو کان و ف ط را و ج
ب ز بگیرد و متعاقب کرده ا ب ج و ح و ذ و ه و ط و ق که همه حرف بنفاد
رسند و به سطر عمل کنند تا که تمام بیرون آید
زوج الوسطی آن باشد که بین ا و و ف سطر ج ه ب و ا م بسو لاجت بود نظر کنند
در کلمات هم و ج ادوی دو کان دو کان و و ف ج و ا ه و ب بگیرند بر حساب
وضع کنند تا که همه ا و ب ج و و ف بنفاد رسند و به سطر و ب ا ج ه ب بمان
عمل کنند تا تمام بیرون آید اما در این صنعت از هر سطر حرفی که در سطر قبلی خورد
و اگر در سطر قبلی آید به ج خورد و این ملاحظه بمسویب زوج الوسطی است و آن
چنان است که حرفی از سطر نام طالب مطلوب یک کان یک کان بگیرند بر حساب
وضع کنند تا که تمام بیرون آید
زوج دوم هر دو سطر و ک ام اری خواهد بود و دیگر که از حرفی تمام از سطر
ز و و ف اول و آخر سطر بیست و یکمین صنعت سطر از حرف اول و آخر سطر
بگیرند و در این زود امور این است که اگر اعداد از کیش تا و یا بر کیش و بر از صفر کیش
و لیکن بی زمامی هم سطرش که از هفت بی که در ظهورش هر دو بگیرند
که خاصیت آن شکل است و حرف را بر حسب قانون و قواعد و بی از بیوت اصلاح
و از سطرهای نظم و آن شکل بر حکم زوج است از این اعداد و در سطر
ببیند تا جایز است که اگر از زوج را بر حکم این بر کنند سطر هر حرف در
بیوت است و در حرفی باقی در جهاتش می نگارد اول از حرف سطر نصف شکل
در میان بی غیر زوج پس دو جهت اگر

از جمله صنایع صدی یعنی بطرح نه کان عدد هر چه باقی ماند
 میزان رسیدن به عدد و صیر کرد و این نوع لغات مستحسن است زیرا که بیشتر
 استادان این اختیار کرده اند و در این نوع هم عدد وی اگر یکی بکنند باید در این نوع هم
 یکی کرده بضممانند که بود اگر از هر طرفی عدد جدا بگیرند صیر کرد و این بدین رویت است
 زلف و بگو جانش و دمت بگیر هفت و پنج و زخمی بپذیر خفص
 طغیظ بهمان نحو است که این به جمل صیر و هم بگیر در بیان استخراج طالع بود که
 دوازده بروج بروی عمل کسیر بجبری پس من باید آورده که در علم اروف حکم برین طالع عمل
 دارند و در غرض است و در کمال غریب این حکم منظور است اما یکی غیر حق است چون ظاهر
 که طالع شخصی از آنجا می طالب یا مطلوب از آنجا که بگیرد وقت هم بعد از آنکه با عدد
 جمل شود که اصح است و بعضی اسم آن را نیز میگیرند بعد از حصول عدد را در آورده کان
 طرح کند آنچه باقی مانده از آن بروج عمل بکنان قسمت بر هر طرفی که آورند و باقی بماند
 همان بروج طالع آن شخص بود برین مثال طالع و مطلوب اعداد اعداد طالع
 باقی بماند شود طالع جلال بروج سرطان باشد فقط و در باقی از بروج عمل تا صورتی
 شود طالع همان بروج شود برین قیاس که باقی بماند که تقسیم قسمت بروج از اعداد اینست
 عمل آنست که در آنجا جور بادی سرطان آبی است آنست که سببها که میزان بادی خوب است باقی
 فوس آنست که جوی خالی در بادی جوت آنست که در بیان منسوبات تراطل تکسرات که
 بکدام طوائف از کوه و با طالع از بروج تغلق دارد در استخراج و افضل حاضر باید که سرگشته
 میگرد و اندام عالی امره بوانکه متی سبب و متی الخیج آنند که کوهی بروج تحت براتب یعنی
 بشود است که کوهی است مرتب العودی بجز است که کوهی عطار است عطار ربعی
 سرطان است که کوهی قمر است و ترکیب با سوت که کوهی سوس است و کوهی سوس است
 و کوهی عطار است و بروج وی در بقویت است که کوهی بروج و کوهی بروج است

و کوهی

و کوهی زهره است و طرح وی بروج است و کوهی مشتری است و شفیع جوی است و کوهی
 رحمت است و در فن زوی و زوی بوجت اندر کوهی مشتری است و کوهی بروج طالع
 از تمه الامم کرد اختیار عمل برین منسوب است تا فایده تمام حاصل آید چون طوائف
 در بیان اسرار و کوهی بروج است بر قدر تعداد صیر و کوهی بروج
 با بلاء و ملائکه و نام شما طین بکتاب بر حسب قطع مکرر یک منظور و دیگر مکرر و از خاک
 بخورد وقت عمل تمام اقتضای چهار طبع هم من تمام است این بهتر از کوهی و کوهی است
 دیگر اگر چه علاوه از هر کوهی بخورد آورده اند این نیز خوب است
 بدانکه جوان عمل منسوب برین کوهی شود در انشای عمل برین کوهی است
 تا که با نام ملک بر قدر ارف نامس بوزن تا بخورد در وقت کار و با کوهی بروج کرده
 بسوزد و بروج ترا نیست ایها السیلة التجارة ایسانة المین الدین و کوهی
 ملک تمام الکواکب نقاره اللک و استعدت لک و علیها بوجت لک و کوهی
 عنها رحمت الیک فاذا قرئت هتلا و شقوت نیک من نور
 تقیس و بضایل تشریف و لک الفضل علی جمیع و انت ملک
 علیهم و هم خد لک یسمع و ان اول الفطرت و یحسون ادا
 فان تجارط معرفتیه و هم لک انت تذکر عنده الشک و انشاک
 ان تفعل فی برادی و مقصودی دعوی برین بدانکه چون منسوب برین کوهی
 رسد در انشای کلمات تمیله کند ایها السیلة الرطبة المبارکة
 المفردة اللطيفة الفطرة احسنة الحلقه الفاحکه صاحب الخی و الویسنة والد
 والفضل و الهوا و الطوب و السیر تحریک به العبدان صاحب الملوح و المزاج و المقارة
 و البطال الهائلة المستورة العادلة المحبة و خیر النکاح السور و اسالک ان تفعل
 بر طرائف و مقصودی بدانکه چون عمل منسوب برین کوهی کرد

و کوهی

و در انسانی عمل مکتوب این کلمات قتیله کند ایها السید الفاضل الهادي
العاقل الناطق الفهم السامع العالم المكاتب الحاسب العالم باخبار السموات
والارض القليل الفوج المفسد الملا في التجارة اخرب الظنون الصادق اللطيف
الخبير فلا يوفقك الله ولا يوفقك قلبه ولم يتخذ لوصف انت مع السعوى المسعوم
التي تحوسل النجوم مع ذكرها في الافان التي ومع النهارية نهاري مع الليل ليلتك
ان تفعل بمرادي ومقصودي دعوة الله بذكره في عمل منسوب برين كوكب در
و در انسانی عمل مکتوب این کلمات قتیله کند ایها السید الفاضل الهادي
البارد والرطب والمختل اجمیل الفوج السعد الفاضل في التوسل للمسلم اللهم انزل والحب
صاحب الكرم والاحبار وقله كما والبلدواخي الكبر الكرم الحكيم انت اقر بهد النبيا
فلكا اعظم هم نفا وقرانت مؤلف بين الكواكب الباقل لابر انها والمصير بين
بعضها ببعض وبصالحها كاشي وليف ولا يفسد كاشي اعطى الله لك
الكرامة والشرف والفضل اسالك ان تفعل بمرادي ومقصودي دعوة الله
بذكره في عمل منسوب برين كوكب در و در انسانی عمل مکتوب این کلمات قتیله کند
ایها السید العظیم اسم الکبریا انه الرفیع قدرته والعالیه الذرات واصل الیاس
البارد الظلم النحوس الصادق العقول النصب التواضع بالعلم والحق المتجلی فی الفوج
الشیخ العالم الشیخ المورثی من احسنه والسید من السعد اسالك ان
تفعل بمرادي ومقصودي دعوة الله بذكره في عمل منسوب برين كوكب در
و در انسانی عمل مکتوب این کلمات قتیله کند ایها السید المبارک حکیم
الکریم الزاهد رابع العظیمه المصالح الکریم السخی الفیض الوفی بالعهود اسالك ان تفعل
بمرادي ومقصودي دعوة الله بذكره في عمل منسوب برين كوكب در و در انسانی عمل
منسوب قتیله کند ایها السید الفاضل الهادي والیاسی الشجاع القلب المحسن للمسلم

تقوی النوری

التقوی النوری القلب القاهر العالم الباطن المحمود الصالح الشکر والعداوت والفرد السعوی
والکذب والنمیمه والقلیل المیارات بالفعال البوصیه الفویده الحامل السلاح الکثیر
النجاح اسالك ان تفعل بمرادي ومقصودي مقدره عمل بر روز یکمان یکمان
ور کار بندد و آن سیه و نه سیه و اسما و السیاطین ایلدی و کس مان و غرود و در سخن و بار
و عادت و برینان منسوبات طوائف کبریا کوی منسوب اند بدانکه کوی عمل منسوبات
طوائف بلو که معلوم شود و بر این عمل را بر نی بدید اند کوی عمل منسوبات
و ارباب شوکت و قلاع و اصحاب فائده فایده و اگر او یعنی کردان و کوه کمان و سر کمان و
وجه کمان و پیران و آنچه بین مانند طوائف منسوب برین کمان و ارباب شوکت
و جلادان و جراحان و در دکان و راه زمان و آنچه باین مانند طوائف منسوب برین کمان و
وسادات و اهل مدارین و ایتم و ارباب زهد و تقوی و فضاة طوائف منسوب برین کمان
سردارین و اکبار و در دمان بر در کوی باین مانند طوائف منسوب برین کمان و
و امران و فاضلان و فاضلان و اهل طرقان و مغنیان و آنچه بین مانند طوائف منسوب برین
طوائف منسوب برین کمان و در دکان و متصرفان و در دمان حکیم برین و نجار و موهبان و نقاشان
و پیران و در اندیشین و آنچه بین مانند طوائف منسوب برین کمان و در دکان و
و جاسوسان و صیادان بحر و عوام الناس و آنچه بین مانند طوائف منسوب برین کمان
اقوال الصبیح بقر کمان عظام که منقول آمده است ایها السید مبارک بدانکه اکثر اقوال
مشایخ و محدثان تمام بر انت که اسم اعظم باری تعالی باین اسم ذات او است
ما از مشایخ این اهل ایمان و کشف نشود و موصوف صفات محموده کرده و نقل این
مشکت بود و نفس خاتم ابریه بود اما بدانکه بعضی علماء برین و تحقیقان تاریخ بدانند
اسماء اعظم باری تعالی نامها است یا در این یا همان یا همان یا ذوالکرم
اسماء اعظم باری تعالی نامها است یا در این یا همان یا همان یا ذوالکرم

تقوی النوری

مجموعه مقبول اسم عظیم کرد نقش تانی در برنج مقبول نقش ثالث در مثلث مقبول
الملوک و السلاطین بهترین و قوی از اما در مثلث نوره بر کاتبه بیان
و اگر می خواند بدیع الناس شریف قرآن مسیح این نام مقبول در وجهانی کرد و در هر سه مقول
کرد و در حق مستولی شده باشد که بر و کس و جمله اعظم آن مسیح چون با و شو بخندین
مسیح و اگر در آورده ملائکه در امیر المؤمنین عاکم تعالی و شهره از آن میگویند که
مسیح این اسم بوده اند بملازم عظیم اما بدانکه بعضی از علمای بنده اند که اسم اعظم
قدر تعالی این دو نام است یا یاقین یعنی اصفین بر خیا چون خواست
که عرش بقیعت و کما از نگاه راه بود در دست بیک زین چشم بر سلیمان بنیخا بر السلام
بیاد و بر این دو نام مذکور دعوه کرد و حاضر شد بر نشخ غدا بر این دو نام بیخا بر السلام
چون خواست که مرده را زنده کردی و دیگر در روز جنگی بر حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
سربار ک مسجد نهادی هم بدان دو نام مذکور دعوت می کرد اما نقش اول و تانی در مثلث
اولی است بشرف قرص نوره جلوه ضلالتی مسنون و متواضع وی کردند هم خواست وی و دولت
دهد اما مسیح نامهای مذکور تا در بر کاران و دیگر که در توفیق یابد و صاحب کار کرد
صفا پدید آید روح وی مخالف نقش است اما بدانکه امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب
صحیح منقول است و بعضی علماء این قول را اختیار کرده اند که اسم اعظم این حرف متشابه
کلام الهی است که مسیح این اولی روح وی قادر بر خواستش کرد و توفیق یابد
پایید بر نقش این بر خون وارد آمد میان و پیران از و ترس و و همی و معظم در نظر هر
و مثلث او کی است با بدانکه بعضی علماء بدانند که این اسم اعظم ضوایی تبارک تعالی
باین نامها است با و الهی با صفا و نور با نور یا نور یا علی یا مسیح اول مقرب
در نگاه اعظم کرد و در این دنیا و تانی از صفات بشری بصفتان بلکه بدل کرد و تالیث
کشوری کرد و در هر سه اسم مسیح این نام مجرب حضرت اعظم است

در اولت

و بر ادلت دید هر که نقش وی با خود دارد مقبول عالم کرد و بدو وجه عالم رسد اما اگر کسی
برای مردن خود درین میزان طلب برای زن در نور طلب یا اصل
بهرعت اوینه مسیح این اسم عظیم کرد حقیقت عبادوی را روی نماید
و مهمات این دنیاوی وی نیز انجامد هم ثابت در بخش و بخش افتد هر که نقش
وی بر خود دارد جمله فواید قطع است و صاحب عمل نام مذکور دایم الوصف باید
اما بدانکه بروایت صحیح در اخبار آمده است که از بزرگان رکن و کمال با از رضا
یتعالی میخواست که اسم اعظم را اگر امت فرماید بعضی گویند که انس مالک بود و بر این
نامها بخواب نمودند که اسم اعظم اینست یا فارح الله یا کاشف الغم و یا قاضی
المرضا یا منیا بالوعد یا محسنه الدعوة المظفرین یا حاجی یا قیوم یا لا اله الا انت سبح
این نامها بر صاحبی که دعوه کند خدا یتعالی رو کند مسیح این اسم دلی کرد
و اگر از احوال و سرسوی فرود خوانند و علم کل را کرد در هر که نقش وی بر خود
دارد در امان حق باشد و از همه مکرهات ایمن باشد اما بدانکه کوب اخبار رضی الله عنه
که علی السلام چون خواست که مرده را زنده کرد و کوت نماز کند اودی و خدا را هدیه فنا
گفتی پس تنها بد عا بر طاعت و باین نامها دعا کردی اسم اعظم اینست یا حاجی قیوم
یا اله یا رحمن یا ذا الجلال و الاکرام یا نور السموات و الارض و یا منیا و رب العرش العظیم
یا که مسیح و جلال عالم کرد برای دفع مهمات بی نیاز کرد و در هر که نقش
بر دو جهان شرف کرد و در هر که مسیح انور بود اگر از جلی بنفد و با هفتش نبود موفت
منور کرد اما بدانکه امیر المؤمنین رضی الله عنه از رسول علیه السلام روایت کرده است که حاج
دارم از شما بر صلا الله علیه و سلم که اسم اعظم درین آیات معظم است و از آن
مستخرج اینست یا اله یا رحمن یا رحیم یا قیوم یا لا اله الا انت سبح
در هر که در نگاه اعظم کرد و در هر که در این لغت دینت و دنیا و دایم یافته باشد

صبح این اسم حقیقت از زبان روی نماید و بر آن حقیقت اسماء صفات و اسماء
ظاهر و باطنی اطلاع دهند **صبح** این اسم قادر بر احوال نفس و روح است که در
بروی نرسد نفسی از جهت ارطانی زردی و بری و کل عقایدت و جادوی زنت
بهر این اسم **صبح** این اسم را یعنی چهار وقت از طلوع آفتاب تا پیش از
برمان با مهابت بعد منظر و منظر باشد **صبح** این اسم یعنی التکلیف و در هیچ
کرد و آسمانیان و زمینیان بر آن خداند و نفس و روح را هیچ جابری و ظالمی و اهل ویران
کسیته نه در زبان کل عالم بر وی بسته و نقش لوح مریخ **صبح** این اسم صاحب خلق
و حضور حضرت اعلیٰ گردد و مقام تخلیق ابا است **صبح** این اسم در ملکوت
بالست و بوقعت **صبح** ملائکه بدعا نشن آیین گویند هر که نقش این اسم مذکور بر خود دارد
و نفس نوره در لوح مثلث صوابتعالیٰ فرشتگان را کار که هر جا که آن نوره رود نگاه دارند
از کل گرفتاری و آفات و نیکبخت **صبح** آرا باز دارند و در شرارت سود نمایند **صبح**
صبح این اسم مقام مشاهده دستور آید و کشف در مغیبات یا بدیهه شایسته **صبح**
هر که نقش این اسم را در نفس زردی یا نوره مثلث کند بر کائنات آثار گوناگون بر وی وارد
شود و نیز دیگر اهل کرام گردد و بر ذوق بر نعمت بود و مقبول بر عالم و دوستی درین جهان
و ملک صبر آید و ابواب بر او باز است **صبح** هر که در دنیا **صبح** این اسم
اسم چشمها که باطن وی بکنند و کفایت مهابت و حصول براداری **صبح** این اسم
این اسم را نقش کند و بر خود دارد با نفس عالم **صبح** از نوره در لوح مثلث کند
کار نایبی وی نیز بر او نیکی روزگار کند و در هیچ نعمت گرفتار نگردد **صبح** این
آید آنکه منقول است از **صبح** که اسم اعظم است کل من علیین بیان و بیعی و جبر
ذالجلال و الاکرام **صبح** این اسم اغنیای باطنی بپدید آید و محبت از غیر بر دارد و تیرگی
کر که را که **صبح** که اسم اعظم است در یک مخرج بیت آورده است

الکفر

اگر خسرو پس از مردن حیات جاودان خواهی بگو یا می یا قیوم یا همان یا همان که
تسبیح کند یا صانع یا همان در یاد آسمان کشد که حواسش در اوقات رحمت یاد
سر دل وی نورانی از انوارش پدید آید که در اندامها بر نقش کند **صبح**
بر خود دارد بر صفت که باشد در صفر مردمان همه گاه مقبل و منظر و منظور گردد و اهل عظمت
اما بدانکه این **صبح** با عراب مثلث و جامع صمدین است **صبح** از انور
انت الله و الهدی و از نام وی هبوط گهاری و از اعداد **صبح** از اجزای
محیط و در او است و این مخصوص مذهب پیغمبری رای برای حکیمان و عیال است
شده است و این روف جامع صمدین است **صبح** از اعداد و در
انوار و از مجاری صمد و هفت است **صبح** الفرافت و اعداد نه **صبح**
روف صمد است و آن جامع کل روف اعداد است و صانع و در اعداد از دست
و منتهی اول شکل از اعداد و من از دست و آن مثلث است و این محیط و در
اعظم در وی نه هزار و نه صد و نود و نه خاصیت است که همه برین شکل حکایت میکنند
استاد ما کبر الیخ **صبح** که کش کرد ابو الفرف عجمی است و او کش کرد ابراهیم
داوین گردان خود را امامت مشرق و مغرب داده بود و ازین خواججه عبدالرحمن
حاری و اله اعلم فایده اما ازین برست اعداد بهر چه مثلث بینکار در فاضلیها
بود و فرایه و براد شرح **صبح** بعضی جزوای که بخار است **صبح** از شش است **صبح**
هر که **صبح** بعد از آن بود در تقرب نعمت شش جهات باشد و برای هر کاری و شوی
دعوت کند بر آید و اله اعلم فصل در بیان استنواع اسماء ملائکه و ملکات
که مشوب است بر صفت و اینست **صبح** در اوزده بروج و هفت کواکب و چهار
عشر بدانکه کل روف شوی و چون بدرجه تکمیل برسی هیچ نماند که از وی
بدون نیاید بر حسب بجا و نعمت و احوال است **صبح** از اعداد و در بعضی

و دعوت و تصرفات اسماء الله تعالی بر عهد نیکه محصور است از آنکه در لغت
بایم و الله بلوغ السرا... کلی از هر اسم الله تعالی و اول بدایم بر قدر جوصله کردی
کسی خطی است یعنی هر چه باید بار آوردن قلبی و هر چه پیش آید بار آید از خدا
و بدان نیازمند کردیم پس نظر کنیم با الهام الهی الهادی در معانی و می بر ذوقی مراد
و مطلوب قلبی است که در عمل کردیم بطهارت دل و زبان و تن بتوفیق الهی
یعنی بوقوع ارادت دل بدین کلی جهان گفتم که هیچ تردید راه نیاید
و تحقیق که هر چه بر آید فقط از زنی چون حرفی سودا آن شخص کویده و کرده بنویسد
کتابت پیش فرموده الیغالب علی امره اما نیکه آمد بر حرف که بر حرف اسماء الله
و اسماء الهی فوائده و آثار وی در وی موجود است و اعتبار است اگر چه در کتابت
و یا مجموع و وفقی بعد کسری می و کسری که بر حسب محال بود و یا حرفی که غالب
و مطلوب بعد بکسر زانی احد حرف اول است و اول کسند و احد او منظور است و اول
اسم کنند بعد این را به هفت سطر که نام بگویند بعد از این هم حرف اول و اول کسند
صغیر و یا کسند کرد باقی از محصول وی از قام نیکو در آن اعداد هفت سطر بود
و کلمات منظوم ما خود بظهور نیکو در اسماء و ملائکه نیز مختار است و دیگر طریقه خوب است
خواستیم فصوص را در وی تخصیص بعد از آن چون طالبش بود در هر صفت خود
اول است و اگر مختص راست خود گنودن دارد بر است شخص وی صفت را روز بود
فتح کرد الله بفتح الالباب اما نیکه در استعدادش را بلا دعوت اینست
النوم و اهل الصوم و کل الجلال و صدق المعالی و ترک الشهوات و انتظار الزمان
و صلواته از طعام و طهارت کل اجسام و نیت اخلاص و ماکشوف الراس و محال
و نوم اجابت و محافظت اوقات و صحت نسجه و سرعت اعطای حاجت
و قصر قلب و عطاء دل ترسان و بی کریان و باذکار و صل و قیام بلیل و...

دوم

دوم توبه و محال نیکو بر رویان زمین و چشم برستی و عطا مالدین بنظر و تعداد رونی و کسب
بر کسب دو عدد در استنشاق قطع نیکو بر روی زمین از کسین چهار چهار طبع و کلمات
منظوم ارف بر ظهر وی نیکو در استنشاق اما نیکه در دعوت صغیر و کسب که بر ارف
کسب بر آنکه اها نیکه است و غیر صغیر اما بدو هم اعداد کسب است زیرا آنکه اها طه اسماء و بعضی
کسب پس بدانکه هر اسم از اسم الله تعالی که در جهان کنونی دارد و در وقت بعد از
کار مشغولی مدتی است و منتظر بایند بود که اطلاع که در کسب است از این کسب است
حروف بر لای با یه است و چنانکه می مجموع عددی هر ده کسب یا است یعنی هر ده
کسب یا نه و یا یی و براده کسب یا یازده مختار است و بدست است اخبار دعوت مجموع
عشر است بدست بار یانه بار ضیق و حرف دوم و هر یایی بعد اتمام کسب متصل است و کل
آن حروف نیز دعوت کند یکبار و دعوت اسماء با حرف نیکو پس چون در هر حرف
تمام بر وجه تعداد مشغول بود تا که عمل تمام کرد که دعوت بتعداد است آنجا نیکو کار
با نیکه است بشرط آنکه اگر اکثر العکرم لفظی در مورد آید که سبب است یعنی در مقام
عند المتکسره فالوهم را علی ملازم است بشرط است مطلوب بنیاید تا نیکو است
شود و در ذکر به تنها شخص را که یکبار نیکو و مورد متعدد و الی و مصلح و مؤمن
و متقی و اهل ریاضت و سلوک در ولایت و وجه که موی اندام است چه گویند
غیر محصور در محل حضور نیست یعنی تعاین است که تقسیم سبب است سماوات
اما سبب بد و نظر بود یک بر حسب تعداد کسب که کدام آمده تمام مقصود بود دوم
بحروف و تعداد نیز بر آنچه می بود این حرف نیاید مگر تجویز و بجز مختار است بطالب
کسب بر آید بده النعمه من عطا الله المعطى زیرا آنکه در حق او کم اعظم میگرد
اگر عملی آن اسم اعظم یعنی اسماء افراد بحرف هجاء الموائت بین الشخصین
اما مثل می قیوم یعنی اعداد از واج برای اصلاح حسن است و اعداد افراد برای

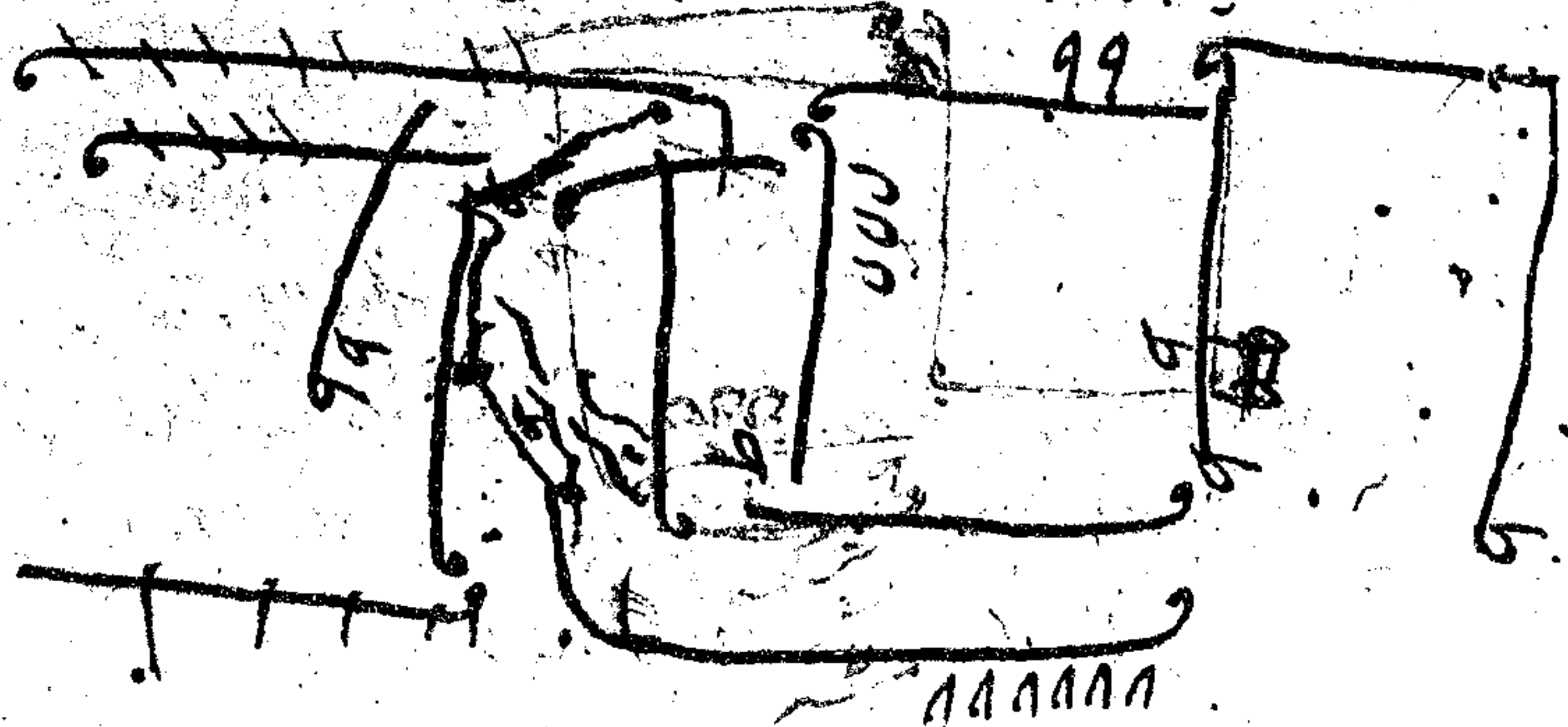

و آن حروف مجزوه را که در جمله های پیشوند یعنی تورا و سنبه و جیدی
 باد طبع بدانکه در حروف و در طوایف خاصه است برای توجع و الفت و برای عدوت
 و شرف و خیر و غیره و در بعضی اقسامی دوازده بروج بصورت حروف بر قدر عدد حروفی
 از صغیر یا کبیر تصور کنند و بر آنکه منسوب بود از عمل بروی بشماره که طالع است
 و هم بطول و وی عمل کند یعنی در عمل هر بروج طالع را در وقت بیانی آن
 نشانی است آنگاه یاد است و خاک یا آبیست که بر بروج حروف منسوبند و مخالفت
 بگوید یعنی آنگاه یاد است یا باد میفتد مثلثات بروج را در حروف یا اینکه در بروج
 وی عمل کنند هر صورت برده داد شود صورت کا و دارد صورت دیگر
 صورتی صورتی بیج یا در صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی
 کندی دارد صورتی صورتی ترا و او در صورتی صورتی صورتی صورتی
 گمان دارد جدی صورتی صورتی دارد و صورتی صورتی که از جاه آبیستند
 صورتی صورتی مایی و اردیسن بدانکه اگر مطلوب از طالع آتشی حروف کار
 یا بس بروج تصور کنند و نام وی و نام در وی درون بنویسند و بر خود دارند طالع
 عمل کنند مثال از بروج عمل صورتی عمل آبیست اما اعداد حروفی عمل صغیر
 اعدادی که در تصور آمده آبیست که نموده میشود ط

یک الف بیخ تا نه طالع چهارم است فاستهین حضرت دال که برین و فها و او
 باقی بر تصور که از بروج دارد هم برین منوال با عقل و کفایت تصور کنند تا
 حکمت در کتاب و الی اعلم در بیان فواید حروفی که از ادراک نمود
 جنس و کیفیت و غیره که بدین دال است بدانکه بنفوس و حروفی که
 من عمل محبت و غیرت و آن کس حروف آبیست که در کتاب مذکور است
 فاقاف در سوره تا تا حاد الی حاد و خ بندان آن حروف بیکان گمان
 قطع برین کتابت بنام مطلوب و یا هر چه که شود و برای غیر سعادت را
 بنویسد و بر طبع و طبع که صورت آن و حروفی که در آن حروفی عمل کنند خواهی آنکه
 و باد آب و خاک و غیره باشد احتیاط کرد در هر وقت عمل کند بخود و دیگران
 اما بدانکه یاد کرده و حروفی که صالح بر سعادت را و در صورتی صورتی
 و در اطراف آن حروفی حاد بدانکه عمل این حروفی بیکان گمان قطع
 از حروفی باید کرد بر طبع و عمل آن وی در کار باید است که از گناه تلک
 و نورانی است که در حروفی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی
 عمل این حروفی یا شکل حروف یا با هم قطع بر یک صالح بر طبعی و قید و خند
 صورتی حروفی یا عددی در اشکال کنند عمل کردن طالع را در اما ناطق یا نوره
 حروفی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی
 عمل حروفی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی صورتی
 در آب روان اندازند و مطلوبی را از آنجا که آمده است که باقیست حروف
 حاصلت چیزی در زمین کنند و بوقت کن است حاصلت چیزی صورتی صورتی
 در بیان اشارت عمل الواح از اسما و احسنه باوقات شریفه عمل در ده

از مشرک منسوب به صفت کوه که از طرف جنوب از بروج مجزا و نذش در کوهها
 و آثار و معانیات و عجایب است وی بر سر قله خود در ابدل با اهل این لوح ظاهر گردد
 بلا زحمت و بلا زحمت که شرط نیست بر شخصی را که از این طالع کوه کعبه بود
 خداوند آن کوه کعبه را پیش بود پس آن شخص را بودی دعوت دهد که در حضور
 کرد و کل تصرف کوه وی تواند کرد کشف سر حلال نیست زیان دهد در درجه اول
 عامل باید که سر مکتوب استغفار از عظیم لوح از اسما یا از زوف او از اسما
 هم می که مکتوب کرد و با مؤکلان وی مدارک بشود بشین و فواید و دیدن
 اندر آنچه خواهد بود و آنرا تقاضای حصول مقصود است و در لوح است اهل
 الذکر حکیم الرازی الحلی المصنف الکرم الوفا المصنف العفو الغفور اینست

ع	ع	و	م	م	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع
ع	م	و	م	ع	ع	ع	ع

و یعنی الفیاض الرازی الحلی المصنف الکرم الوفا المصنف العفو الغفور

تذکره

ذکر کردیم بسند صحیح جمیع اعمالی که در کلان هر ذوق تکرار را واحد بسند است
 را نیز در لوح است الاول الرئی الرقیب الوارث الرشید البیاض الصبور المجدد
 العظیم العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
 فقط سر را یک لوح است القواب العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
 الجلیل حر را نیز یک لوح است القواب العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد
 المبین القزیر الجبار المتکبر لیسان را نیز یک لوح است الخالق الباری الخالق
 العفا والخیار العز المذل الحافظ الحلیم بر سر را در لوح است اول الرئی العظیم
 الملك الموفق السميع البصير العظیم المقدم الهدى المجدد دوم الخالق العظیم الواحد
 الماخذ الواحد الصمد الحکیم العدل الملك ذو الجلال والاکرام هم را یک لوح است
 الضار النافع المقسط الرب الجامع المعطي المنافع المصور المنتقم و غیره از اسما
 الاسماء احسنی هند عالی و غیره است بعضی کوه نیز در لوح واحد و الاصل کوه است
 بعضی کوه نیز در لوح واحد و غیره است بعضی کوه نیز در لوح واحد و غیره است
 الغنی کفنه و ذلک کفنه الغنی کفنه اندر اعداد و الجلال والاکرام هم را یک لوح است
 المری که کفنه اندر اعتبار همی است در الملک بعد از اعداد و غیره است بعضی کوه
 با نام الفات بود و نه باستانی چنانکه در فیر است بصورت نام و بتکرار یاد است
 المنعم والمعطي من اعداد و اشجار و غیره است بعضی کوه نیز در لوح واحد و غیره است
 ذر از العمل و آنچه در وی مکتوب بر منبری ظهر را که اسما کفنه در اعداد و غیره است
 پیرا است که طبر بردی ضرای دیگری فائده نبود و سرانست اندر استنباط وی شریف
 رمزی اگر توانی بیرون از اسم و طایف تقطی پیش قدم به یاد آید اما بقواعد دیگر که اعداد
 تصنیف کینه سر نامه بطون فرقان لوان و ف زی است که صغیر عددش بیست و نون
 بر مراتب وضع کنش کبر غیر از آن صفت نصف کل فراوانی بعد وی نصف

آن روی بالا و نصفی می نه بعد نصفی می بالا و هم عین اسم مکنون در امام گفتار
تا نطق نبود که قاری وی قیمت بگردید است ای کسی را هم نشود اما اگر تو کمالی و او را
خواهی تو با او تیرگی کنی و است بنشینیم و روانه کام قلب را می کنی پس بدانی سخیل
که گفته شد بنشینیم می آید در سوره بقره تعالی که هر که است هو الله الذی لا اله الا هو
لا اله الا هو عالم الغیب والشهادة هو الحی القیوم هو الله الذی لا اله الا هو
هو الملک القدوس المنزه عن الموضع من المهبین القریب الی البیاد الملکی
الخالق الباری المصور الغفار القهار الوهاب الزاق الفتح
العلیم القابض الباسط الحافظ الی الخ المخرج المفضل المسبح البصیر
الحکیم الغفور الشکور العلی العزیز الحفیظ المقیم المحیط باللیل
الکریم الرقیب الحسب الواسع الورد الوکیل المجد الباعث الشهید
لیق القوی المتین الوهی الحمید المصلح المبدی المعین الحی
القیوم الواحد الماجد الواحد الصمد القادر المقدم الموفق
الظاهر الباطن الوری المتعال الی الخ التواب المنعم الغفور الوکیل
الملک ذوالجلال والاکرام الودیع الباسط الجامع الغنی المطاع الغفار الباق
النور الهادی الصبور الذی لیس یناله شیء وهو السميع البصیر
غفر ذلک وینا و الیک المصیب نعم المولی ونعم النصیر و زیادت ازین
در حدیث نیاید که است بدانکه دعوت صیغ هبیرین اعداد هر که است اما در حدیث
روایت است که بالا آنکه است برده روزی هم بهجا و روزی هم نه تلفظ کرده
شود هم بعد و روزی اعتبار است مگر در روزی هم تلفظ یعنی الف و لام و ظایر
سهم روزی هم و ظایر است الا عند ما یبسی هم زیادت و کم باید بکند
تا فرقی آید در ضمن بیان فی روزی هم که بعد در یافت و استخراج تا با معانی دلیل

وینا در ای

وینا در ای اعمال مختصا مسطور میگردد استخراج را که با حجت با آنست که در
اعتقاد ملت اعمال باوقات خوب و ساعات مرغوب
تمام روز نیکوست و اصح بعد از نماز فجر و بعد عصر
و اصح اول شب و آخر شب دل شب روز نیکوست و تمام روز نیکوست و اصح
بعد نماز بامداد و بعد نماز ظهر و نماز عصر و تمام روز نیکوست و اصح اول
شب و آخر شب دل شب وقت نماز مؤمنان نماز حقان روز نیکوست و تمام روز نیکوست
و اصح بعد نماز بامداد و بوقت استوا و نماز ظهر و نماز عصر روز نیکوست و تمام روز
نیکوست و اصح بعد نماز بامداد و بوقت استوا و نماز ظهر و نماز عصر روز نیکوست و تمام روز
نیکوست و اصح اول شب و آخر شب دل شب و بوقت نماز مؤمنان نماز حقان روز نیکوست
هنگام گفته اند اول روز و آخر روز یعنی پیش از طلوع و در وقت آفتاب هر روز نیکوست
و الا شب و روز نیکوست اما ساعات که اگر بعد از نیت است
روز نیکوست ساعات ششتری بر روز یا نیت نیکوست زهره حضور
عالم است با آنکه ساعات نیکوست و وقت صلوة هر روزی و شبی نیکوست است
مگر نیت نیکوست و نیت نیکوست هلال شب وی نیکوست اما عوارض
مخوس معلوم که در هر آن اوقات نیکوست و در وقت شریفه اهند تولد با ظهور
آوردن و ماه و هفته اوقات شریفه که بدین اوقات چون خدای تعالی مطلع گرداند در این
ایا حاضر باشد تا طلوع و پند از آن اوقات اما استخراج اوقات هر که است
مخصوصا در ایام هلال یعنی هر که است و در وقت طلوع و در وقت طلوع و در وقت طلوع
و آن از روزی این را باقی دانسته میشود و در این خود را که روزی است
از نیت نیکوست ساعات را برین طاس از وی طلب و طاس را نیکوست و ساعت نیکوست
و در وقت نیکوست و در وقت نیکوست و در وقت نیکوست و در وقت نیکوست

اسماء الوفا بر تقسیم شسته لوف علی و غیر آن که واسی نعلی دار پس از آن که اسما
مقصود و او نیز در بعضی تصرف اعمال اگر کم دانند تا به شریکانشان تقسیم در بر می
و وفات و در هر روزی اسما است و در هر قسمت اسما فواید است بعمل آورد
و تعداد و دعوت عام در این قسمت بر منازل است و منازل پیام و انعام بلکه
مبروج اما تقسیم قسمت اینست هو الله الذی لا اله الا هو العزیز
المملک الممالک و المملک العزیز فایده و دعوت بر کالای خودی نیز با
هر که بخورد محبوب کرد فایده و وفات بر اسما در هر روزی در هر روز
مرد را برای جمیع فواید و دفع بلیات و در تبشیر و تقسیم کرده و فواید است
نیست نام فایده و وفات بر شیمی همان تاثیر دارد و در هر روزی
و مقصود هر جنبش بر این فایده تعداد یعنی اسما در اسما و اسما
لوف بجز صغیر کرد و از آن و از آن عدد و دفع دهند اگر کم است و اگر
زن است و در هر روزی در هر روزی و فواید است و فواید است و فواید است
در کار و بار دنیا تر و دیگر است و فواید است و فواید است و فواید است
فواید است و در این زمان است و فواید است و فواید است و فواید است
اما این قسمت وی اینست القدر و من القدر من القدر العزیز
فایده و وفات آنچه با هر چه ننگ مذکور است بکنند فایده تعداد هر آنچه نایز
محل کند اما این قسمت وی اینست الحیا و المملک الحیا و الممالک
المقصود و اشتغاف فایده دعوت بر شریک بخواند و خودی در هر روزی و وفات
در هر روزی و وفات کند و او را بنام فایده و وفات و هر نامی آنچه نایز عمل کند
نیز هم بران مثال است اما این قسمت وی اینست القدر العزیز
القهار المملک الممالک و وفات یعنی بنام و وفات هر که بخواند فایده

کبریا

هر اسمی بعد و وفات نقش وی بخواند و عقده اصبح کند و صبح نام کند و
مرد در پیش محبوب مطلوب فایده و وفات و فواید است و فواید است
نیز هم بران مثال است اما این قسمت وی اینست یار الرزاق باقیاج
یا عظیم یا عظیم فایده دعوت بعد و وفات هر اسمی یا بر روی یا بر سر است
و آنچه بدین مابذ باید که آن اندام او بشود بخواند و هر چه در وفات و اشکل فواید
بدین آنرا بچند و طالب بخورد و فایده و وفات و فواید است و فواید است
قسمت وی یا فایده یا باطل یا باطل یا باطل یا باطل فواید دعوت بر هر کالای خودی
بعد و وفات اسما بخواند و مطلوب بر هر روزی در هر روزی و وفات فواید
ظاهر شسته روی بخواند و در هر روزی و وفات فواید و وفات فواید
عمل کنند فایده تعداد بعد تکبیر عمل است اما این قسمت وی اینست یا عظیم
یا صبح یا صبح یا حکیم یا عدل فایده دعوت بر صندل و بر روغن و بر روغن
غیر و غیر و غیر آن در کالای که مالید بخواند و مطلوب بر هر روزی و وفات
در هر روزی و وفات و وفات فواید و وفات فواید و وفات فواید
عمل کنند فایده تعداد و نیز بعد تکبیر عمل است اما این قسمت وی اینست یا اللطیف
یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم فایده دعوت مذکور بخواند برای شدن و وفات
اندام ظاهر و باطن فایده و وفات و وفات فواید و وفات فواید
عمل کنند فقط اما این قسمت وی اینست یا شکور یا عظیم یا کبریا
یا حنیف فایده دعوت بعد و وفات اسما بر هر روزی بخواند و فواید
و جنبه و عدد بر هر روزی و وفات فواید و وفات فواید و وفات فواید
تعداد بر هر روزی و وفات فواید اما این قسمت وی اینست یا جلیل یا رفیع یا
یا واسع یا حکیم فایده دعوت مذکور بر هر روزی بخواند و فواید

شده پس این شکل را بر دو قطعه مساوی تقسیم کن و در هر یک از این دو قطعه
 تادروی بی تکرار و نظاروی بر غیر بی تکرار و نظاروی در هر یک از این دو قطعه
 که زمان کتابت این شکل در دست است از آغاز در دره کنند و یا اگر صاحب علم
 وقت در طالع باشد تا قدر تمام طالع وقت باشد و هر چه بماند و اگر در اول وقت
 شود در زمان دراز کشد آن دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه شکل را
 بر بر باری راست و یک بر باری چپ نهند و بگویند که با خود وقت کند تا هر یک
 پای آن وقت کند و وضع عمل آن شود و بقول و عقل بعضی یک شکل را در نظر دارد و در
 چپ نهد و وقت کند تا آنکه در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 بنزد و در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 برده که در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 عدد میان این شکل که در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 نیز بقول است او کلماتی که در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 بعضی با قوی بعضی از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 خواگاه در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 که افتد که او را با در در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 آنرا که با در در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 بزودی باز آید و آن شکل است و اگر در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 باذن الله تعالی این است **عاشق** خاصیت دیگر هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 شش ماه در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 نقود را بخواهد و یا در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 که آن مالش را بخواهد و یا در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

و حکایت یونان

حکایت یونان این شکل را در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 یاد و در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 و یاد در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 زود آن صاحب و در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 این شکل را بر هر طالع وقت که در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 و شدت و از هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 یا بد و اگر در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 با قوی الله تعالی خاصیت دیگر هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 خواهد بود و وقت این شکل را بر هر طالع وقت که در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 باشد در زمان طلوع ماه بگوید که در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 و شدت و از هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه
 بد شد و این شکل را بر هر طالع وقت که در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

یادن الله تعالی شکل در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

دوم اندر هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

چون آفتاب در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

و این هر دو نیز بسعد و در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

نقوه کنند و در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

مسعود در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

این شکل را بر هر طالع وقت که در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

حکایت یونان در هر یک از این دو فعال است تا رسیدن به هر دو قطعه

	کشتی	
دو	چهار	دو
	هفت	

۶	۱	۱	۸	۱	۶
۴	۴	۳	۳	۳	۴
۲	۹	۹	۹	۹	۲

شده باشد این شکل را بر قطره فعال مربع کرده و سیده بنویسند و در زیر آن خطی بکشند
تا در وی می نهد و در نظر از وی بر چیزی دیگر بنویسند از وضع همان بر وی آن شود خاصه
که زمان کتابت این شکل در وقت نیم از آغاز در دره کنند و یا اگر صاحب علم
وقت در طلوع باشد یا در نیم طلوع وقت یا شبی توی کند و اگر در اول وقت
شود در زمان دراز شود آن در فعال آب ناسیده را بر نوع قطره شکل در زیر آن
بر بر باری راست و یک بر باری چپ بنهند و بگویند که با سید و کوه کند تا در
پای آن نشاند و وضع عمل آن شود و بقول و بعقل بعضی یک شکل را در نظر دارد و در وقت
بیم نبود وقت که در آن نشاند و در وقت بی بر فاکه با دای حامی بر آن نشاند
بنویسند و در این طریقی از نظر اصل یا بدین آذن اله تعالی خاصیت دیگر اگر
برده بکنند و در وقت باز یافتن او این شکل را بر کاغذ مهر زده بنویسند و در آن
عدد میان این شکل که در وقت تمام بر خود در وقت نام و در وقت تمام بنویسند و این
نیز بقول است او کلماتی که در وقت بی بر فاکه با دای حامی بنویسند و در وقت
بعضی با قوت بعضی از این بیده که یکدیگر به او می بچند که نور آفتاب من نور در طلوع
خوابگاه و در زیر شکل گران بنهند آن که خسته بنویسند آن شود در خانه باز آید و یاد کند
که آفتاب که او را با زرد و کلاه یونان بجا مخصوص بر می آید و این شکل معده روایت کرده
آنرا در کاغذ بنویسند و در زیره بند و آنرا در باله یاد و وضع بنویسند و در وی باد بیا و نوزد که
بر روی باز آید و آن شکل اینست و اگر در زیر شکل آن بنویسند اثر قوی کند و اگر خسته با آید
باذن اله تعالی و در این وقت خاصیت دیگر که در وقت آنرا در کاغذ بنویسند در
شرف و ماه در سبز شود و در وقت شرف این شکل را بر سر و در زیره یاد و در وقت و یاد و طلوع کردی
نقود بنویسند و یاد در کاغذ بنویسند و در میان این طریقی که مذکور شد و در طلوع
که آن ماله بنویسند و در وقت شرف و در وی یاد شود اگر سر در وقت شود و گرفتار کرد

و کلاه یونان

حکما و یونان این شکل را بر کاغذ بنویسند و در آن کلمه بنویسند و در آن کلمه بنویسند
یاد و در آن کلمه بنویسند و در آن کلمه بنویسند و در آن کلمه بنویسند
و یاد در سبز سلطان که خانه ماه است و یاد در سبز اسکره خانه آفتاب است و این شکل را
در کاغذ بنویسند که اگر از خود آید و بطلب حاجت بر باد شود و یا از بار خیر است
زود آن حاجت در راه بود و یا شود و اگر محسوس در حدس مانده باشد و خلاصی وی حاصل بود
این شکل را بر طلوع وقت و در وقت که در مسعود یا الهامی سعیدین خاصه مشتری از آن
و شکر و از خود مسالیم بود و دیگر از آستانه محسوس کنند آن محسوس شود و در طلوع
یاد و اگر در کردن محسوس و یاد در با زوی او بنویسند و در آن اول و در سبب این عمل
باذن اله تعالی خاصیت دیگر اگر با صوری یا بیکه خواهد تا راه بسار و در مانده نشود و در
خواهد بتواند وقت این شکل را بوقت که ماه در سلطان باشد در وجه آن یعنی در هر مجلس
باشد در زمان طلوع یا بنویسند بر پوست کوز و یا بر کاغذ بنویسند و یا مری و یا مری
و در وقت افترت بر زانوی خود بندد هر چه که راه رود مانده نشود خاصیت دیگر اگر را
بهداشد این شکل را بر در طلوع بنویسند و بر صفت ابله بندد و حق تعالی او را شفا بخشد

یاد اله تعالی شکل در سبب اینست فصل

کشتی کار					
حاصل محسوس	۱				
بسیک روزی					

یا خطی بود

۶	۱	۱	۸	۱	۶
۷	۴	۳	۳	۴	۷
۲	۹	۵	۵	۹	۲

معدود و از آن شتر می نر کند و بنویسند
این شرا را بجا آورد و تمام کند بنویسند و یاد
جایان با خود دارد در نظر باد شاه نریز و ششم

بشد و مقبول قول و الفل بود در صفا و زینت و شصت پیروان و بر خصمان و بر اعدا در مظاهر
و جاد و غایب و مادام این شکل بر روی خلق او را دوست گیرند و سحر و جادوی بر روی کار کنند
و اگر زرقه بکشد از زنده و کینه و سوزند و نوره کنند همان اثر کند و بعضی گفته اند
که این نیکینه البته در انکسری باید تا نظر خلق بر روی او افتد تا اثر قوی شود و اگر همین شکل
را بر کاغذ سفید مهر زده بچیزی سفید بنویسند و با خود در آن زمان عمل کنند که در وقت
دیگر اگر آفتاب در شرف باشد و طلوع و غروب باشد که این هم نسبت با آفتاب دارد
نظر کنند و با ایشان با خود در آن خاصیت که گفته میشود در وقت این مؤثر تر بود
بدان سبب که آفتاب در شرف باشد تا آن منسوب است خاصیت وی از آنست
که در هر مهبی که آوند آن مهم بر روی بر آید و در وقت طلوع و غروب بکشد و بعد از آن که در وقت
مغرب روی نماید و هر با ایشان بدانند که شوند و در اوقات خود جادوی بر ایشان کار کنند
و در نظر خلق با اهمیت نمایند و از جانوران موزی در حفظ و امان باشد و ترسیدگی بر روی
و صیغ شیطانی کار کنند خاصیت دیگر که گاه که مشتری و زهره قران کنند که اثر آن در بعضی
گویند این شکل را در نوره و بیاد در کاغذ بنویسند و در آن زمان که در شرف آفتاب
بیوست و در خانه خویش گفته آید و بان هیچ زنده و زنده و جانوران موزی او را الی
نخواهند بسیار خاصیت دیگر که در وقت طلوع و غروب در سلطان باشد در جاست بر او هر دو متصل
باشد بعدی از هر نظر که باشد که در ترسیم در آن ساعت این شکل بر نیکین نوره خالص نقره
کنند اثر خاصیت سبب آن دهد و الله اعلم بالصواب خاصیت دیگر که گاه که آفتاب
و ماه را مقابله نمایند این شکل را بر نیکین نوره و انکسری نوره کنند و بر کاغذ و یا بچیزی
بسیار سفید هر که آن را بر خود دارد در روز یا بعد از طلوع و منصرف شود در نظر خصمان پیش
حاکم غالب آید و پیش پادشاهان و ملوک و بزرگان محبوب باشد و در نظر جمیع خلایق مقبول
بوده باشد خاصیت دیگر نیز بر هر دو بدر شرف باشد این شکل بر صندوق و یا بر

استاد

استاد در خزینه و یا در خانه و یا بر طبله بنویسند و یا بر قفل نقره کنند نفوذ و کمال
از روز محفوظ ماند و هیچ عاصبی و ظالمی بر روی طرف نیاید و آن خاک بعبادت
و مصادره و تلفه و امثال آن سرود و اگر در زرقه بنویسند تا در شهری کند فضیحت شود
و گرفتار و اگر همین روز نشسته کتابی بنویسند آن کتاب گرم بخورد در آب
غرق نشود و از زرقه در آن روزی که در آن وقت باشد دیگر اگر کسی بخورد
در محبت صحیح معاینه کند و اگر در وقت آفتاب در شرف باشد و ماه در
سپهر و زهره بنویسند بر یا ماه و زهره در زرقه بنویسند و در روز اول مقارن
خطای و این شکل را بر کاغذ سفید بنویسند و در آن وقت که آفتاب در شرف باشد
بنویسند و در آن روزی که در آن وقت باشد و صورت اشرفی عظیم بنویسند
و آن جهت است که از وی نشسته وی او را آرام نگردد و در آن روز این شکل را
بکار آید و در آن وقت که در آن وقت باشد و در صورت باشد و ماه در سلطان
و این شکل را بنویسند و با خود در آن زمان که در آن وقت باشد و اگر آفتاب در شرف باشد
خاصیت دیگر که کسی بخورد تا در عداوت و بغض نیز می بیند بوقتی که آفتاب زهره
در درجه بنویسند و در جایی با غریب با طریقی می بیند و در هر دو معالیه
این شکل را بر کاغذ سفید بنویسند و در آن وقت که در آن وقت باشد و کسی که محبت بود یکی از این
بنویسند که در آن وقت که در آن وقت باشد و در عداوت اشرفی عظیم و عجیب در سرع بنویسند
و اگر بنویسند در جایی از ایشان و یا در سرای او تو اندازند اجنت که او را اعلام نمایند
هم اثر عداوت ظاهر گردد خاصیت دیگر که آفتاب در جونا باشد و ماه در سلطان
این شکل را بنویسند و در وقت طلوع و غروب بنویسند و در آن وقت که در آن وقت باشد
آنرا بر حوله دارد در نظر پادشاه و ملوک و حکام بر معاند چشم بود و در راه و چشم
ببیز آید خاصیت دیگر که در وقت طلوع و غروب بنویسند و در آن وقت که در آن وقت باشد

بسیار و میل کند و بیکر در دایم او را بسیار سرد و اگر از این بلوکی در هند می بارد
شود و در عظام و در کس می افتد و هم بفرق می شود و اگر در سر آن می خورند در زمان
بیشتر این آب بجان زن و مرد آن شوی را دوست گیرد و عقیقه و یاقوت شود و مطیع
و منقاد گردد و اگر زن بر شوی مخالف کند دهد شوی نیز آن زن شود و بجز آن زن
دیگری میل نکند و در میان این نالفت و محبت ظاهر کرد خاصیت دیگر آنکه
خواهد که در عداوت آنکند همین شکل را بر یاره عامه و یا بر یاقوت و یاقوت
خورد روز شنبه بر ساعت زحل که آن ساعت پنج است این شوی در وقت اول و ششم است
از این روز بنویسد بنام آن که خواهر و طالع وقت این شوی با یاقوت که مخصوص باشد چنانکه
بر طلوع زحل و یا پنج بود و این شان در حال و مخصوص بنویسد پس آن را در معز اندازند
میان دو کس عداوت عظیم ظاهر شود خاصیت دیگر آنکه این شوی را با یاقوت که چون ماه
دیگر از بیست و شش بنویسد خاصه جوی و عقوبت که آنجا تم بهر کسی است و هر چه در آن حالت
باید بترسید آفتاب بود این شکل بر کاغذ بنویسد آنکس که در آن در یک طرف
کاغذ این شکل بنویسد در طرف دوم نام آنکس را بنویسد در پنج بر طریق کلیت وضع
کنند چنانکه در در میان این شکل نیز وضع شود و بنویسد آنرا عظیم کند و اگر
این شکل را یاره نگند و نه شویند آن بر یاقوت است اینجا خاصیت دیگر آنکه
که هر چه بترسید از بان شوی یا شوی مع زحل صحت زحل در خاک کند از جمعیت در نطقان
اول یادوم و یا محزون و یا در هم بود باشد این شکل را بنویسد و یا یاره کند و بنویسد
هر کس که خواند و آن یاره یا خصم دهد یا بخورد و در پنج طرف آن بنویسد دیگر آنکه هر چه
تا شوی باشد و یا مقارن گوید که عظیم است و بنویسد که آنرا در آن بنویسد
آن منبری از منازل فر که بر پنج طرف و از او یاد و وقت که هر چه در میان این شکل
بنویسد و خصم دهد یا بخورد اثری عظیم کند و در آن وقت که هر چه در میان این شکل

علاج است

علاج است و بکس بنویسد و در میان خود دارد هر که در این زمان بنویسد و شوی کرد
تا مادام که این باوی باشد و دیگر هر گاه که هر مقالین و سران کشت و عظام دارد
مستحسن و طالع وقت جزو اینهاست نخستین در در اول و بعد از این را بنویسد و در
دیوار خانه بنویسد که در هر وقت که در آن بنویسد در وقت نزدیک آن خانه نامه شود و اگر
بد شوی در چند تا بخورد در نظر خلق حقیق و ضعیف تر بخورد و هر کس که در وقت نکند
خاصیت دیگر آنکه این شوی را بر ساعت زحل یا پنج بر طالع وقت که بر طلوع ماه
بنویسد و در طرف دیگر نام کسی که در آن وقت که میان این عداوت خوانند اندازند
وضع کند بنویسد در پنج که آنرا در بازو ای شده باشد در هر یک از این میان آن کس
عداوت آنقدر خاصیت دیگر هر گاه در بین در تسلیمت یا در تسلیمت بنویسد این را
شکل را بنویسد هر که داد و در مفاصل شوی یا در دندان وضع شود و اگر عورت بنویسد
که در وضع حمل بر وی اغاز شود یا خود دارد در زود خلاصی یا بعد از مردی که در حلیت او
شوی باشد و بنویسد که در هر وقت که در آن بنویسد با خود دارد در هر زنی غلبه نماید
دیگر آنکه خود بنویسد چهار دست طالع یا شکاری در مانده باشد و گوشتش شود و وقت
ماه دیگر است شوی بنویسد و طالع وقت بنویسد که این بنویسد بود و هر چه در آن
و بنویسد یا بنویسد عداوت بنویسد این شکل را بنویسد و در چهار استراحت اندازد تا
که بعد از آن آنرا از آنجا نکند تا آن ظالم بر آن شود و از آن لغات زواریت کند
که صاحب واقع بود که برای چند کس که ظالم و تعدی این نام شوی بنویسد این شکل
که در پنج روز کار نکند است که آن ظالم هر که شد باذن اله تعالی و از تعدی آن
خلاصی یابند و شکل پنج در پنج اینست که وضع کرده شده چهار شکل است در هر یک
در میان آن وقت دهند و الله اعلم بالصواب

علاج است

دارد در سر از وی زایل شود چنانکه سها در زینت و انوار است و هیچ سر
 دیگر از آنیم بشر این طاعت کور این شکل را بنویسد هر که آنرا بر خود درازد از
 رفتن مانند کسی نیارد و هر چند که خوابد بتواند زلفت را سست دیگر اگر در شهری
 بنشیند بانه اینها و یا از قند این شکل را بنویسد هر که آنرا بر خود درازد
 در شهر و یا از آن شهر دفع شود و در جمیع احوال این شکل را بسج و در شهر باید
 که گوید که این شمس است و در وقت درخت طبع بدو نوع یک لبر این تخلیق بود
 مرد شکل دوم چهار شکل چهار این است و الله اعلم بالکتاب

۳	۶۱	۱۹۶	۶۳	۶۳	۱۱	۶۹	۲
۷	۱۸	۱۹۶	۹۵	۹۶	۴۸	۱۰	۶۰
۴۹	۱۶	۳۲	۳۴	۳۸	۲۴	۹۹	۶
۲۸	۹۵	۳۷	۲۶	۳۱	۳۶	۲۵	۷
۸	۹۳	۳۷	۹۶	۳۳	۳۵	۲۳	۵۷
۹	۲۳	۳۴	۲۹	۲۸	۳۹	۹۳	۵۶
۵۵	۵۰	۹۶	۲۱	۱۹	۱۷	۹۷	۱۰
۶۳	۹	۵۵	۱۳	۱۲	۵۹	۱	۶۳

وقف ۲۶ و طبع این دو هر دو در پنج است

۳۳	۳۷	۴۸	۲۷	۱۶	۵۱	۵۹	۹
۹۷	۱۸	۲۳	۹۵	۹۱	۲	۷	۶۰
۱۹	۹۸	۹۱	۲۲	۳	۶۹	۷	۶
۳۹	۲۹	۲۸	۳۹	۲۵	۱۳	۱۲	۵۵
۲۹	۹۶	۹۶	۱۷	۱	۳۸	۱۹	۶۳
۳۷	۲۶	۳۱	۳۶	۶۲	۱۷	۹۹	۹
۲۷	۹۵	۳۳	۳۰	۷۹	۱۰	۷	۷
۹۳	۲۱	۲۵	۹۶	۸	۳۸	۱۱	۷

و بداند که سوره فاتحه و اینها و آیه الکرسی معوذتین را در دفع و یا و امر از
 اشتری عظیم است و در کتب اص جوهر و طبا و نه و طبا و نه رده اند که یا تو ستر
 و در طایفه امر افن و بادی است و از این است که در هر حالتی که میسرند
 پس اگر این صورت و آیات را که ذکر کرده است بخواند و هر چه میسرند
 مجموع آنرا در شکل نوشت در وقت که این نیز دفع و با است بر این اعداد و وقت
 وضع کند پس بر لوی که از در طایفه قند این شکل را نقش کند و در آنجا
 آن یا تو ستر رمانی در میان مردم بسیار است و دفع و یا جمیع کرد پس این شهر
 با خود داد و نزدیکان شکل در و از های شهر بسیار و نیز در و یا از آن شهر دفع شود و علی
 شهر بخاست یا بنده فصل بدست اندر بیان خاصیت شکل مذکور در نه خاصیت این شکل
 آنست که چون در هر طرف باشد در زده اوج خویش باشد یا در زده نرو
 یاد در آن اطلاق چهارم فلک اوج یا نرو بر و یا در بر می باشد که آنرا بر ج از بر ج
 شود و از غلبت یا تدریس شهر و نیز در اول نویسی بدان شکل را بر قطع
 که با این یا قطع هر سفید یا بر کاغذ بنویسند و به پیچ و لقا دارند هر گاه که میان
 دو کس خصومت متقطع شود این شکل را بار کنند و باین آن بنمایند خصوصیت
 شود و اگر میان زن و مستر خصومت بود این شکل را یک از زن که مظلوم بود
 و آنست که او بر گردن یا بر بازو بندد میان ایشان صفا شود انجام هر دو یک مرد که
 دوست گیرند و دوست و الفت زیادت شود و طایفه یونان این شکل را تالیف
 انقلاب خوانند باین که در دفع خصومت اشتری عظیم دارد خاصیت دیگر
 اگر کسی را طاعت کور این نویسد چون که گناه کار باشد و بدست کسی افتد
 که او را بر باد شاه می برند چون شکل را بکشند و بدست گیرند در حال آنکه در حال
 او آید و او را بگذارد و بعد از این همیشه آید و بدست دیگر که گناه کار در

در شکل ده درده لفظ و صلیب و نقطه در حالی است
اول نقطه

0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

20	99	93	6	95	4	99	98	92	1
11	19	11	196	41	11	16	13	12	20
61	62	21	66	61	64	66	63	29	10
99	22	43	36	14	11	26	37	49	31
45	99	6	66	97	96	96	61	97	61
91	69	96	99	64	66	66	91	62	60
65	32	33	46	36	34	26	21	29	21
21	22	61	26	26	24	21	64	19	35
11	19	13	196	14	16	16	17	12	90
100	2	3	4	5	6	7	8	9	91

در هر مربع حاصل آن در این شکل را بنویسید بر کاغذ مسطحه زرده بر مینا زری و خار می گویند
شکری که آنرا می خوانند در این اعداد و خصمانه مطلقه و منقوره می شود در هر مربع و تمام اشکال
آید با دان الله تعالی و این شکل است

اینست که چون

اینست که چون زحل در این طالع شرف باشد و زهره بادی تا از شام منظر صورت
بمقابل این شکل را بر کاغذ زرده بنویسند بر شش کبیری که این را بر خود
و بنا بر شش خود بنویسند با اولیست زیر دست کشند کبیری که این را بر خود
بر زمین بتوانند آورد و بر همه حال این کبیری که پیش آن در بروی قادر شوند
قادر بر روی هوا اگر قاصدی بر خود دارد و صد که راه دور مانده نشود و اگر در آن
و با ستوری یا شتری بنویسند بر شش از آن بر کبیری که در راه دور مانده نشود و اگر عالی
بر کبیری خود بنویسند خاصیت دهد و اگر بر کبیری که در راه دور مانده و چه در مانده
بشد این شکل را با خود آن کار بروی بر شش شود و بکشد و اگر مسافری یا خود دارد
تا در آن سفر شود و هیچ کس بر روی نرسد و از قطع این وساع و فرزند در حفظ
صدای نشود و از آن علامت رود در خانه باز آید و الله اعلم خاصیت دیگر چون
را با حیوانی را خاصه بر حیوانی و توله یا در شکم یا در این شکل را بنویسند و بنویسند
بجای آن در آن آینه می برنگوی عالی توله بکشد و در شکم دفع شود و اگر بچکان
مرض و زحمات دیگر که میزد دفع شود با دان الله تعالی خاصیت دیگر چون افتاب اول
در هر مربع حاصل آن در این شکل را بنویسید بر کاغذ مسطحه زرده بر مینا زری و خار می گویند
شکری که آنرا می خوانند در این اعداد و خصمانه مطلقه و منقوره می شود در هر مربع و تمام اشکال
آید با دان الله تعالی و این شکل است

۱۶۳	۱۵۲	۱۴۳	۱۳۴	۱۲۵	۱۱۶	۱۰۷	۹۸	۸۹	۸۰	۷۱	۶۲	۵۳	۴۴	۳۵	۲۶	۱۷	۸	۱
۱۴۶	۱۳۵	۱۲۶	۱۱۷	۱۰۸	۹۹	۹۰	۸۱	۷۲	۶۳	۵۴	۴۵	۳۶	۲۷	۱۸	۹	۰	-۱	-۲
۱۲۹	۱۱۸	۱۰۹	۱۰۰	۹۱	۸۲	۷۳	۶۴	۵۵	۴۶	۳۷	۲۸	۱۹	۱۰	۱	-۲	-۳	-۴	-۵
۱۱۲	۱۰۱	۹۲	۸۳	۷۴	۶۵	۵۶	۴۷	۳۸	۲۹	۲۰	۱۱	۲	-۳	-۴	-۵	-۶	-۷	-۸
۹۵	۸۴	۷۵	۶۶	۵۷	۴۸	۳۹	۳۰	۲۱	۱۲	۳	-۴	-۵	-۶	-۷	-۸	-۹	-۱۰	-۱۱
۷۸	۶۷	۵۸	۴۹	۴۰	۳۱	۲۲	۱۳	۴	-۵	-۶	-۷	-۸	-۹	-۱۰	-۱۱	-۱۲	-۱۳	-۱۴
۶۱	۵۰	۴۱	۳۲	۲۳	۱۴	۵	-۴	-۵	-۶	-۷	-۸	-۹	-۱۰	-۱۱	-۱۲	-۱۳	-۱۴	-۱۵
۴۴	۳۳	۲۴	۱۵	۶	-۳	-۴	-۵	-۶	-۷	-۸	-۹	-۱۰	-۱۱	-۱۲	-۱۳	-۱۴	-۱۵	-۱۶
۲۷	۱۶	۷	-۲	-۳	-۴	-۵	-۶	-۷	-۸	-۹	-۱۰	-۱۱	-۱۲	-۱۳	-۱۴	-۱۵	-۱۶	-۱۷
۱۰	۰	-۱	-۲	-۳	-۴	-۵	-۶	-۷	-۸	-۹	-۱۰	-۱۱	-۱۲	-۱۳	-۱۴	-۱۵	-۱۶	-۱۷
-۷	-۸	-۹	-۱۰	-۱۱	-۱۲	-۱۳	-۱۴	-۱۵	-۱۶	-۱۷	-۱۸	-۱۹	-۲۰	-۲۱	-۲۲	-۲۳	-۲۴	-۲۵

مذکور در این جدول است که در هر یک از این اعداد
 آنست که چون اوقات در هر یک از این اوقات
 بر طالع وقت که اوقات در این اوقات
 در جانب دوم از یک قطعه صورت مربع در
 مربع و همچنین در قطعه صورت ششگوش
 در یک سرشکری یا قطعه بیرون از یک روی صورت
 است راست باشد و قطعه روی صورت مربع
 باشد در آن زمان که در هر یک از این اوقات

بوده اند

بودند و قطعه که در روی صورت ششگوش
 صورت ششگوش در آن زمان که در هر یک از این اوقات
 کرده باشند یا هر شکری که در هر یک از این اوقات
 لشکر قطعه که در هر یک از این اوقات
 در هر یک از این اوقات
 شود در هر یک از این اوقات
 در قطعه نقوش که در هر یک از این اوقات
 در هر یک از این اوقات
 تا به وقت که با بروی قطعه آن است
 و نیز در هر یک از این اوقات
 بود این شکل را با خود در هر یک از این اوقات
 شود که در هر یک از این اوقات
 است و این شکل را با خود در هر یک از این اوقات
 دیگر هر گاه که اوقات در هر یک از این اوقات
 در هر یک از این اوقات
 که در هر یک از این اوقات
 بان الله تعالی صلوات علیهم و آلهم

Handwritten text at the top of the left page, likely a title or introductory note, written in Persian script.

176	175	174	173	172	171	170	169	168	167	166	165	164	163	162	161	160	159	158	157	156	155	154	153	152	151	150	149	148	147	146	145	144	143	142	141	140	139	138	137	136	135	134	133	132	131	130	129	128	127	126	125	124	123	122	121	120	119	118	117	116	115	114	113	112	111	110	109	108	107	106	105	104	103	102	101	100	99	98	97	96	95	94	93	92	91	90	89	88	87	86	85	84	83	82	81	80	79	78	77	76	75	74	73	72	71	70	69	68	67	66	65	64	63	62	61	60	59	58	57	56	55	54	53	52	51	50	49	48	47	46	45	44	43	42	41	40	39	38	37	36	35	34	33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---

176	175	174	173	172	171	170	169	168	167	166	165	164	163	162	161	160	159	158	157	156	155	154	153	152	151	150	149	148	147	146	145	144	143	142	141	140	139	138	137	136	135	134	133	132	131	130	129	128	127	126	125	124	123	122	121	120	119	118	117	116	115	114	113	112	111	110	109	108	107	106	105	104	103	102	101	100	99	98	97	96	95	94	93	92	91	90	89	88	87	86	85	84	83	82	81	80	79	78	77	76	75	74	73	72	71	70	69	68	67	66	65	64	63	62	61	60	59	58	57	56	55	54	53	52	51	50	49	48	47	46	45	44	43	42	41	40	39	38	37	36	35	34	33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---

در بیان خاصیت شکل جانور دریا نژاد آنست که آفتاب در نیمه
 عمل بسیار باد و در فصل تابستان در هر دو آب و آفتاب در هر دو
 عمل که در هر طرف و در هر دو آب و آفتاب در هر دو
 نقش و یا بر کافور بنویسند هر که آنرا بخورد در دل با شاه محبوب و مقبول
 گردد و در نظر درمان مجرب و شمع رخ و سحر روی کار کنند
 آفتاب در اول و در میان باشد این شکل را بنویسند هر که آنرا بخورد در او اعدا

و شاد روی

در میان خاصیت بیست و نه که در پیش از آن خاصیت است
شکل است که چون اجتماع نیرین باشد در هر سلطان این را بنویسند
بیشتر از عرفان و بنویسند با خود دارد و در نظر بادشاه عزیزتر است و در
دل خالی محبوب و تفصیل کرد و در هر خانه که این شکل بود اصل آن خانه از آن زمان
موزی و خزانگان این باشد و در آن زمان شکل در آن وقت با این شکل
خاصیت دیگر چون زهره در برج ثور باشد و در طلوع بود و در هر
باشد بر زهره و خالی باشد و در خوشی این شکل را بنویسند بر نوره یا بر کیم بر باد
که آنرا با خود دارد و در این ماه است بر این شود و در وقت دولت و کرامت
اعلیه بر سر خلق آن مطیع و مستخا و کردند و در هر ملک و سلطنت او
بسیار بود و قاعده دولت او حکم کرد و خاصیت دیگر چون مشتری در هر ماه
و نماز با بر هر منظر مودت و سلطان در طلوع بود این شکل را بنویسند و در عرفان
بر کاغذ بنویسند و با بر چینه مرغ نقش کنند پس هر گاه که در هر منظر
داشته باشد بر خود دارد از آن قتل هر چه باید باذن اله تعالی و اگر
نایتش باو شام و یا پیش یک از ارباب دولت و طلبی آن خاصیت
رسد و نظر بادشاه محبوب و تفصیل کرد و خاصیت دیگر چون زهره در هر منظر
باشد و قرآن بر حوز اناناط باشد و در شکلیت این را بنویسند طلوع آفتاب
بنویسند هر که آنرا در بازو بندد و در نظر مردمان محبوب باشد و در هر
زمانی بنویسند آن کسی که در وقت که در مفارقت او را تحمل نتواند و در خاصیت
دیگر چون مقادیر خطا در هر منظر باشد و در هر منظر از هر منظر این
قادر بود این شکل را بنویسند هر که در آن پیش آفتاب و کار روی شود و در
این شکل را بنویسند بر خود دارد و در هر منظر که در آن باشد و هر که در هر منظر

و در هر منظر

یونان تائید انقلاب کوچه
دیگر چون مشتری در هر منظر باشد
فصل دوم در آن برج بود و در هر منظر بدان
سطح است و در هر منظر یاد و در آن زمان این
سکای بیخود و در هر منظر بدان کار بر روی آب
این شکل را بنویسند و در هر منظر بدان کار بر روی آب
اجتماع نیرین شود در هر منظر بدان کار بر روی آب
عجارت در هر منظر بدان کار بر روی آب
خاصیت دیگر چون مشتری در هر منظر بدان کار بر روی آب
و در هر منظر بدان کار بر روی آب
این شکل را بنویسند و در هر منظر بدان کار بر روی آب
خواهند این شکل را بنویسند و در هر منظر بدان کار بر روی آب
دی قتل شود و در هر منظر بدان کار بر روی آب
و در هر منظر بدان کار بر روی آب

و در هر منظر بدان کار بر روی آب

و در کف در ایل اردو دکاها
 حیزه مجتهد باین اهورن الشرف و الکمال
 الکامل و الکمال بکمال و کمال و کمال بکمال
 اوستیا و خوانند این و در کف آینه زردان روان میشود
 و قوی و او قوی کند و الله اعلم در و در کف
 ای طالب حکمت این کوف کبریت و کبریت است و این کوف
 شکر است برد و از ده بر و در کف این کوف کبریت
 مطلوب و نامهای فرستگاری که مؤکل اندر مسائل
 و طبیعت هر یک که قسمت شده است بر کوف کبریت
 کوفی الله تعالی

بیا آنکه بر منتری را از منازل فرستونی است
 عمل و کوف دارد چنانکه از و است و کوف و کوف
 چنانکه کوف و ما نمیدانی و یک برج را که کوف
 نیست زیرا آنکه کوف متوجه میشود و کوف
 در خاص در کوف و کوف با در کوف و کوف
 در و منازل و کوف و کوف و کوف و کوف

در کف

(Faint, mostly illegible handwritten text)

ببراه از حروف است بهر جای که بشود در سفر و در هر زمان خدا تعالی
 در بیان کیفیت عمل در وقت طلوع و در وقت غروب و در وقت
 قمر و کواکب و اجزاء و امثالهم که در این کتاب است تا معلوم شود که برای اصدابت و بکرمین
 و بکوشش با در غلط نیست و از هر روز نماز از خط تا عمل باطل نکند و این عالم شریف
 ادیس بیغایر صلوات الله و سلام علیه بیرون آوردند است از سطر الا لیس حکیم و بهر
 القریبین است که در این تعلیم کرده چون خواهی در عمل در وقت اقامت نمازی و این شریف
 در سر کتبمان از این استعانت از خدا تعالی طلب کن پس باید که در هر
 تمام کنی یا در وقت طلوع در وقت غروب که از هر دو دعا بخواند که هر وقت بخواند
 دعا مضطرب و مکرر نیست اللهم انی استخیرک بعلمک و تقدرک بقدرتک و استعینک
 بفضلك العظمی فانک تقدر و لا اقدر و تعلم و لا اعلم و انت عالم الغیوب
 ان کنت تعلم ان هذا الامر خیر لى من ذلک و معاش و عاقبة امرى اوفى من عاقبة امرى
 و اهدى فاقدره لى و یسه لى ثم بارک لى فیه و ان کنت تعلم ان هذا الامر مشرک لى فی دینى و معاش
 و عاقبة امرى اوفى من عاقبة امرى اهدى فاقدره لى و اقدر لى الخیر من ذلک و ان کنت تعلم ان هذا الامر مشرک لى فی دینى و معاش
 بسم الله بعد از آن استخراج و استنباط کند بگرد و در وقت طلوع طالع طالع و در وقت طلوع مطلوب
 وضع کند بعد از آن در وقت طلوع و در وقت غروب بسم مطلوب بسم بگردانند این
 هر دو طالع را در وسط هم بگذرد و در وقت طلوع و در وقت غروب این را بر این میزدند و آغاز
 بخوبی طالع کند بگرد و از طلوع طالع و بگرد و از طلوع مطلوب همچنین تمام در وقت
 استخراج پس از یک طرف اسم طالع گیرد و یک طرف اسم مطلوب استخراج دهد و اگر در وقت
 اسم طالع زیاده آید در آخر در آخر در وقت اسم طالع پس عمل کند مثل این که گفتیم
 چهار کلاه کند و در وسط طلوع و در وسط طلوع بعد از آن این هر دو طالع را بر این میزدند و آغاز
 کند بخوبی طالع و اگر زیاده آید بر طرف هر دو اسم در آخر در آخر در وقت طلوع

طالع را
 باید که

طالع یک طرف کند و از آن استخراج کند از او اسماء بار تعالی بعد از آن استنباط کند از او
 اسمی است که ملائکه مذکورند که جدول مذکور اند و اسماء اعظم بار تعالی که متولد شده اند از این
 دو طراشیم از ملائکه مذکورند که مستنبط شده اند از این دیگر استنباط این طراشیم از وقت
 و از هر طرفی تمیله کنند و این نو بیا در پد آید و غیر رسید در روز و غیره و کوهها و کوهها و کوهها
 و بیفروز بعد از آن روی و این بجانب مطلوب و محبوب کند و روی خود را با این طراشیم و کوهها
 کند از جهت کواکب خاصه بجز زهره و بجز زهره در آن کواکب سه کفه شده لقب کنند
 اسمی ملائکه مذکور و اسماء اعظم ماری عز وجل و بنویسد هر طراشیم را با جواب در وقت
 چنانکه در جدول مذکور شده است این رفع در وقت طلوع و در وقت غروب
 بر هر قبیل را بشمارد در وقت طلوع و در وقت غروب نماید و تحقیقت کار از این شود و مطلب اینها در وقت
 و در وقت و مثال در جدول چنانچه است که است که هر یک از اینها که در وقت طلوع و در وقت غروب
 در وقت طلوع و در وقت غروب چنانچه است که است که هر یک از اینها که در وقت طلوع و در وقت غروب

مقاله آبی

الشمس	العقب	الجنات	النور
الشمس	[Diagram: A square with a smaller square inside it, representing a table or diagram.]	الجنات	النور
الشمس		الجنات	النور
الشمس	العقب	الجنات	النور

شکلش می

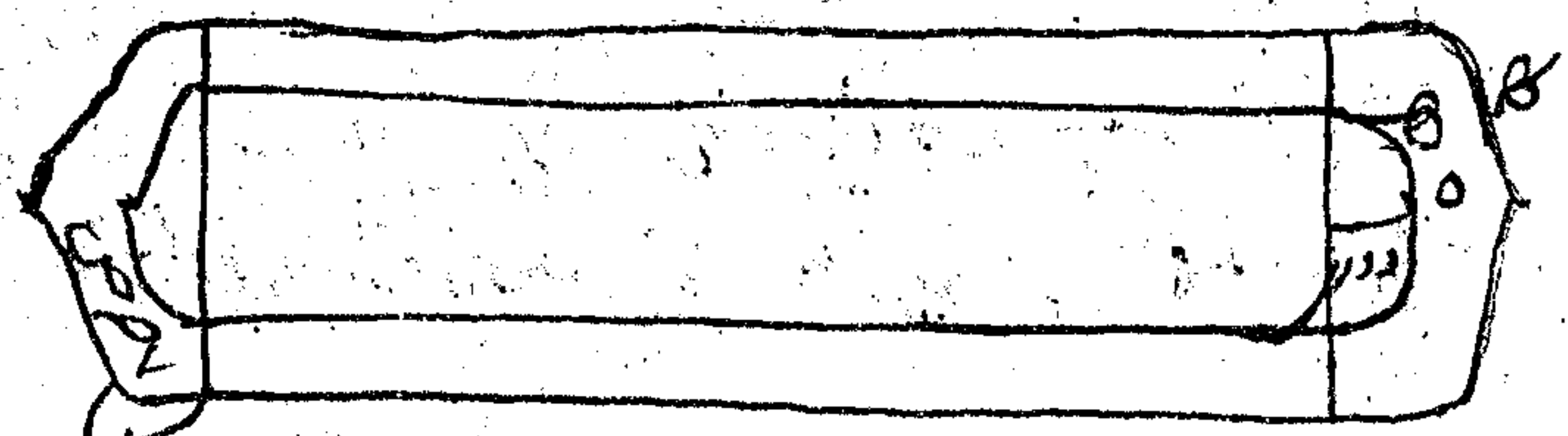

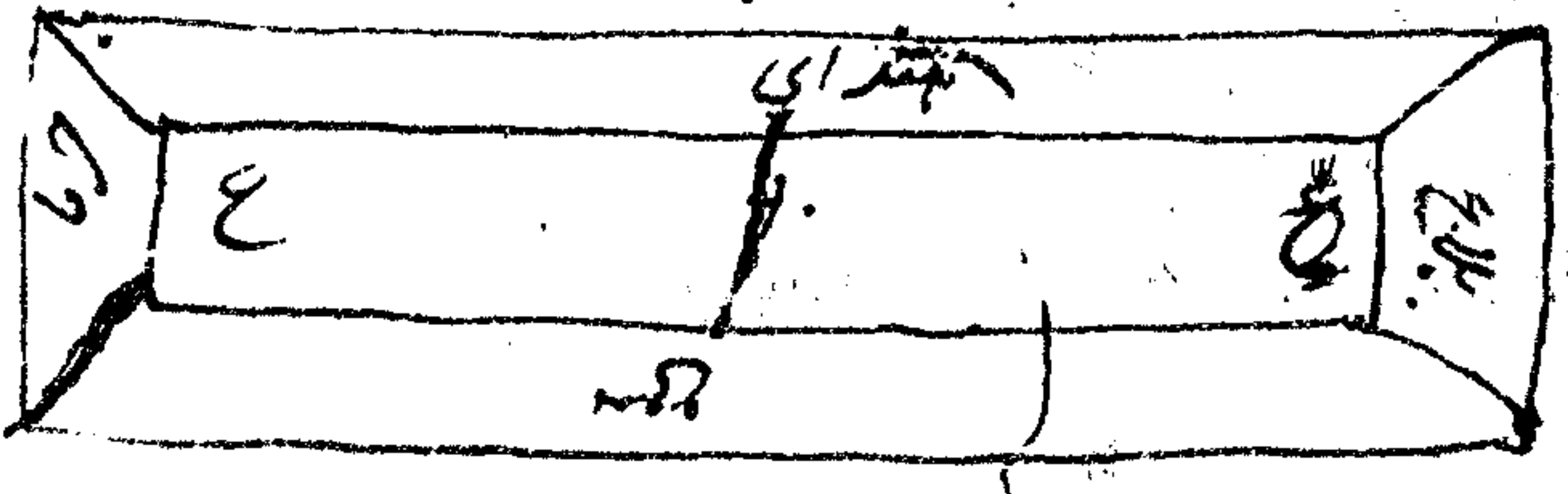
والعدا والالسان والفضائل والاضراق الجيدة والمفاهيم عظمى لهم
المطيع لمبدء المتحرك في شوق معشوقه العقل حركه فكذلك المتقيبه سبحانه
لمبدء حركه مبدء الكل ومنور في منور الكل نحو ذلك للاعلى منقوا وعشقا فان
من شوقك وكانك الاله الاله النافعه الراسخه بالجزء والالسان وهو كسب مسكن العقل
الساده من اسالك سعاده الدارين واسالك اليها الا والسعيد المفيض المعبر اليك
ومعشوقك النور القاهر العقل المفارق والشرف السطوة بجميع العقول المفارقة
والاقرين الحروف من ذنوب الهوى وعلايقه ليعتادوا اسوئلا ياتون بالعلم السزدي
المقدس عن الشرف اياهم عليهم المعقول النور ونذر كل ذرايق الشفاء الانوار النور
الاقد والشرف الرفيع مبدء الكل فاهل العقل والحياة واهل المعجزات عظيم شانه
ليجعلن في مقربه ومن جمله الزاره وعالمه اسرار الحقيقه وتصرف عن آفات
النفوس والبدن وتبهر اهل النور والادب في سائرهم واياتا الى الذين ايمانهم
او نقش كنه در سرب ياد وقلع در وقت او شرف براي قبول عام وبقبول ملكه
والسلاطين وعلما وزه و دجور كذا بنو كرميان او نام او نام مادر او اينست

بر نقش كنه در وقت او شرف او شرف در صوبي است درس با او
بهر قبول عام را بنام او و نام مادر او در خانه ميايست و در نقش زير ستون عجائب بين
اما كحل او اينست ^{دره} و بنور دره بنو كنه آيين در شرف
باسا او براي قبول وجه و مهابت و كذا بنو كرميان در اسرار او اينست

الشيخ الف

للخ للاف عظيم كذا بنو كرميان صوره هـ لـ و صورت او جواني مسرع لونه
كه او در شرف سوار بر شرف است و است او شيخ برهنه است و بدت برهنه است
اسرو خواهر كه نقش كنه در خانه سرف بايز كره و نحو كنه از صندل سرف و كنه در سربان
و تر نفل و شفا قل و قائله و خوانه خطاب او ليس كنه از ان جاهه علم شكر ليس خواهر
كه بال شكر اعداء و كنه كنه اين علم پيش دارد چون شكر اعداء و اين علم كنه كنه نري
جنگ فتح نشود بي آنكه كنه شود بفرمان خدا تعالي خطاب در روز ششم شنبه سلام
عليك و تقدس اليه و بر كاته اليها السيد مير فاضل العالم القاهر الاله المير ميان شهر
المطيع لمبدء المتحرك في شوق جلال معشوقه العقل حركه فكذلك المتقيبه انت الشجاع
النديا العالي القاصم القوي ذو السلاطه والحجى والفا من الشديد النار الموهب المهران
والستيف المبراهم ابد عك و نورك وليك كنه من العنيه والعظمه السطوة والناس
و اما ص على نقش كنه النور الذي سمعت منه كذا بنو كرميان الشرفيه وكانك العقل
انف ماس كنه اني نجر اعداء كنه و اعداء الحج وان اسالك اياك و عليك و معشوق النور
القاهر جميع الانوار القاهره الا اين العقول المجرده ان يسالوا اياهم و عليهم المعامل
الاول عقل الكل بنو الا يلقن المقربين عن التبليغ الى المحبه من الاله العليم صاحب الطول
الاعظم والنور الاقهر المبدئي الاول من جميع الوجود و اهل الوجود فيهم العقل ان تجعلن من
مقربه و جمله الزاره و اسرار الحقيقه و تبهر اهل العلم والادب في سائرهم واياتا الى الذين
الابنه ايمانهم او نقش كنه در خانه مباح و ياد را من روز ششم شنبه و شرف و كنه ميان
ست براي محبت و مهابت و خوشنلي و تر از دهر صوبي صور او اينست

کلمات در این و لو بیضا باشد مدبر این چنان جای دیگر فرموده و لوان باقی الاصلی می شود
 اتلام الایم و امثال این در بسیاری از مواضع قرآن و حدیث مطهر صلی الله علیه و سلم
 برنی معنی دارد است چنانچه در همین آمده و علم من حسن الخط انهم من معانی الرزق
 گفته اند که مراد از حسن خط تکلیف غرض از حسن خط اینان ما که کثیر است برنی
 تقدیر معنی صحت باشد که معانی الرزق سلو تکلیف است که تکلیف بصفت صیده که خط را
 و لوان این فن است ارسته شد امام جعفر صادق رضی الله تعالی عنه فرموده اند علیها عابر
 دخل نور و نکت و القلوب و تقع فی الاسرار و ان عندنا البحر الماطع الا هم حقیقا و امثال این
 بسیار از طرق اهل بیت و غیر هم واقع است که چون ما من قلیفه نام و قاصد خدمت سلطان
 الولایت امام اجن و الایم علی مکتب رضای الله تعالی عنه فرستاد و ما لولیه بسیار و طلب
 انحراف بیجهت خلافت و ولایت عهد خود حضرت در جواب او نوشت آنکه محل و لکن اجود
 الجامع است بدان علی خلاف عاقل که نقول بالیستخیر فی الایم و انما فیها
 ما قدر لی بلی و الحمد لله العلیین مصنف از لطائف جعفر و تاثیر حروف معنی یک کلمه کافی است
 که حق تعالی توابع سر ترازی حروف می کند تا شرح آن عالمیان بدانند که حروف معنی هم معنی
 ایشان است حقا مفسر است که گمانی شرح است از لطائف این علم که مملکت کثرت با بیان
 آن خواهد داشت نکت اند که عاری را کافی است چنانچه العاقل یفیه الاشارة آن محل آن باشد
 که سخن از مقصود گویم بعون الله الملك للعبودان بهدی نکت و الی سبیل الرش و هو ارحم الراحمین
 و جعلت هذا الكتاب مستورا مع مقتنی و فصول و هائمه و تقدیر اولی در بیان تحقیق معنی
 و تعریف و مقدمه ثانی در بیان اصطلاحات که دانش این درین کتاب جمله ضروریات است
 و فصل در بیان اعلا که باعث بر حصول مراد است و هائمه در بیان استخراج اصول اینده و
 استکثاف است امور ما فیه و الله اعلم و اولی در بیان حقا که تعریف بدان از شرح که الله تعالی
 که جود لغت عربی است روی آب که گویند که سبز و لوان تا رنگ و تاظم شود در اصطلاح در باب تعریف

و الهی انور

و اصحاب شرف عبارات است از بیابان که منزه نفس رحمت شود و قلوب اهل بیت
 و در باب ظهور از حروف غیب و کلمات انوار است که بیست و یکم که بیست و یکم که بیست و یکم
 و کلمات لکینه حالات از زمانه تعالی و لیسع الاعباب تا نیت در بیان
 اصطلاحات که دانش آن که از جهت خود در باب است و این اصطلاحات و انواع
 الباطن و انوار و بطاعت و تحصیل این بر دو نوع است یکی در بطاعت و دیگری در
 ترک کفر و استحقاق و معقول است اما طریق اولی نیست که هر کلمه که در این باب آن کتب قروف
 او را قطع کن و به بین که هر یک از آن حروف را بعد از آنکه از اعداد اجزای پس
 کن آن عدد را بیخ حروف و آن حروف را جمع کن که با بطاعت است بدین طریق مثال اولی
 که هر چه را بطاعت کنیم حروف را قطع کنیم با هر دو نیت هم داریم و اول شدیم
 حروف را که در این حروف است و این حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم
 و این حروف را قطع کنیم و اول حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم
 از لطاعتی هر طریقی اول نیست صیغی که لاطن ثانی آنست که هر کلمه که در
 بطاعت آن کتب عدد دیگری بسبب جوی و عدد مجموع را جمع کن که با بطاعت است و در کتاب
 که هر چه را بطاعتی بطاعتی ثانی کنیم عدد مجموع را که در این حروف است و در کتاب
 در این بطاعتی و آن عبارات است از نطق حروف با هر دو نیت و این بطاعتی
 ظهور است و این را بطاعتی و بطاعتی هر کلمه که در این حروف است و در کتاب
 حروف او مطلقا که در این حروف است و این حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم
 این است امی و این حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم و این حروف را جمع کنیم
 و این حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم و این حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم
 و مقوی بود در حروف و این حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم و این حروف را جمع کنیم
 است و این حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم و این حروف را جمع کنیم با هر دو نیت هم داریم

بهیم اول نظر کردیم آتش یافتیم درجه را به برای اول آوردیم که برای آتش از طرف برای
 در درجه را به بازها از طرف خاک که باشد در درجه دوم برای اول آوردیم که مقوی است از طرف
 آبی در درجه دوم باز برای میم اول آوردیم به جهت باز اول محمد که خاک است در درجه اول برای
 اول آوردیم که مقوی است از طرف آبی در درجه اول از طرف جنوبی در درجه اول است
 ن از آن در درجه اول است و آن عبارت است از طالع بودن هر یک از طرف آتش
 معروف به هوای را که هم درجه باشد با او و طالع بودن در درجه آبی معروف به خاک را که در درجه
 باشد همانجا که القاصط طلب طالب با او بنقض است همچنین در درجه اول که طالع طالع
 خلق زرع الباره الرطبه یعنی سرد تر خاک است و مقوی است که در درجه اول که برای میم
 که آتش در درجه چهارم آوردیم که هوای است از درجه مذکور همچنین در درجه اول آوردیم
 و اما ها و اول اوها که است که آتش است و مقوی است و در درجه اول که در درجه اول است
 ولیکن این تعریف مخالف تعریف بعضی متقدمین این است که در درجه اول که در درجه اول است
 غیر از آن است معنی و معمول است این است که در درجه اول که در درجه اول است
 بودی بطریق از این بودی بطریق و آن بر است نوع است اول عددی دوم زمانی سوم طبعی
 اما عددی عبارت است از ارتفاع و در درجه اول که در درجه اول است که در درجه اول است
 اعداد اجیدی صافی عدد هر یک از آن طرف اگر در درجه اول باشد او را بعشر است و اگر در
 درجه عشرت باشد او را در درجه میات بر نود و اگر در درجه میات باشد او را در درجه وقت
 مثال خواستیم که هر دو را بطریق عددی کنیم و از عدد آن تحصیل طرف تمام نظر کردیم در عدد
 که حاصل بود او را از عشرت میات بر نود و اگر در درجه میات باشد او را در درجه وقت
 محمد که از اعداد بود او را بعشر است بر نود و اگر در درجه میات باشد او را در درجه وقت
 بطریق مذکور باز حاصل شد باز اول محمد که در درجه اول است که در درجه اول است
 مستحصل از این طرف عدد هر یک از آن طرف است که در درجه اول است که در درجه اول است

و از تقاضای ما

و از ارتفاع باقی بر یک از طرف اجیدی بود با بدنه خانه و بنا بر خواستیم که هر دو را
 حقی کنیم برای میم نود آوردیم همچنین برای قاطا آوردیم و برای آن در درجه اول
 هم پس در درجه اول است و این تمام محمد این شدن در درجه اول است و این تمام محمد این شدن
 است از ارتفاع و در درجه اول است و این تمام محمد این شدن در درجه اول است و این تمام محمد این شدن
 آبی را تر فرغ و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 بالذاتین طبع است و از طرفی طبع ممکن نیست در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 بطریق طبعی کنیم معنی آن چون میم از در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 آوردیم و میم را نیز که خواستیم با در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 از این طرف طبعی حاصل شد و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 بر یک از طرف طبعی حاصل شد و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 از این طرف طبعی حاصل شد و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 نوشتیم در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 همان در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 عدد در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 عدد مذکور در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 و حاصل شد عدد مذکور در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 محمد در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 از طرفی نمودن هر یک از طرف طالع در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 قاطا خواستیم که طالع در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 بدین صفت پس اول حاصل است در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است
 حاصل شد باز در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است و در درجه اول است

معمولاً در وقت ضرب کردن این صورت گرفت پس او را در هر دو رخ و در هر دو رخ
در ضرب کردن ۱۰۰ شد و در وقت تقسیم ضرب حاصل شد و در وقت حاصل از ضرب تقسیم
محمد یا جعفر این باشد که در هر دو رخ و در هر دو رخ و در هر دو رخ و در هر دو رخ
مجموع اعداد طالع را با مجموع اعداد مقابله جمع کنند و یاد در هر دو رخ و در هر دو رخ
و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
بط توافقی و آن عبارت است از طالع بودن و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
قرین باشد یا یکدیگر و این بسط را بط توافقی و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
توافقی محاسبه و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
نبود و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
و چون چون مقوله بود در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
مجموع حروف مستحصله از هر دو رخ و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
بجهت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
معجز و مفید است و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
نیم بسط تقوی و آن عبارت است از قوت یافتن حروف بجهت تقسیم و در وقت تقسیم
و این بر سه نوع است زیرا که حالی از آن نیست که ضرب باطن حروف در باطن با ضرب
ظاهر حروف در ظاهر بجهت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
ساخته و با اعداد التوفیق چون خواهم که در هر دو رخ و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
تا حاصل ضرب کردم ۱۰۰ شد چون در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
باشت ضرب کردم ۱۰۰ شد و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
یا حاصل ضرب کردم ۱۰۰ شد و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
ضرب کردم ۱۰۰ شد و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم

تقوی

تقوی محمد بعنوان ضرب باطن در باطن اینست و در هر دو رخ و در هر دو رخ
تقوی کنیم بنوعی که ضرب کنیم عدد ظاهر در ظاهر و در هر دو رخ و در هر دو رخ
که در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
مترتبه که عبارت است از هر دو رخ و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
۱۰۰ و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
نمودم شد در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
طسین و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
پس مجموع حروف مستحصله از هر دو رخ و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
اینست طسین و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
که حاصل است از هر دو رخ و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
که در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
یک شده و این خود کمال است که در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
حرف سقیم این شد و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
کرت و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
وضع اجدی و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
حرف سقیم این شد و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
تضامف کردم شد و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم
حرف سقیم این شد و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم و در وقت تقسیم

اینانی که در روزهای اول ماه رمضان در میان شهرها و روستاها نورس که از انوار شرف
 نبوت انبیا ساجده اخذ آنها نموده با فاده عالمیان کوشیده اند هر که نیت بخورد
 بر اینست حضرت سلیمان علیه السلام صلوات الله علیه و آله صلوات الله علیه
 شرف است و اصول اعداد که مینویسند در وقت تعلیم نموده در دفتر خود در آورده
 که بوقت یونانیان از شما طبق است و از بعضی حکما سخنان در وقت و محالی آن نیز در وقت
 و از ارسطو طالعین طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 مسمی بکتاب طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 گویند بدین معنی از بروج متعین بوجود آمده و طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 بمنزله قریه که با عداد در وقت و از ارسطو طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 محراب علیه افضل الصلوة و کمال التحیات رسید با تقصیر او نیست جوهر الکلیه مجموع
 که نشانه بختار عجز از کتاب بر سر جان حضرت منتقم گشتت بود آن سرد کائنات
 حکم اناندرین عالم و علی بابها حضرت والی ملک ولایت فانی و این حکمت و معرفت است
 حرف جامع تالیف فرمودند و من بعد از این پس از بغداد سال از امام جعفر صادق علیه السلام
 و کرام الصلوة و السلام اخبار مفصله در وقت و از ارسطو طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 اسم مبارک ایشان خود در آن است به بروج و زمانه صغری و تاریخ ظهورش اما آنکه در زمانه
 زبان ایما و شایسته و بیان اعداد و شمار بود پس میداند و بعد از آن در میان
 و این است و غیر او ایما و الله که در میان شیخ ابی زینبی و قطب الاقطاب شیخ سعد الدین
 و شیخ ابوالعباس بونی و شیخ ابوالحسن بن زلی و دیگر شیخ مغاربه و ازین جمله هر که را
 خاص لیکن در احوال و احوال گفتار نامی میجوید است که مستفید آنرا از نوال افضل او
 مثلند که در اندیشه و نرسد و در میان طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 طالعین در وقت و در آفتاب ساعات و غایت مغلوب فصل اول در میان طالعین در وقت

و تقسیم آن

و تقسیم آن بسبب شماره و آنچه فعلی دارد است و در وقت و در وقت و در وقت
 حضرت است کرده اند هر یک که در وقت و از ارسطو طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 مختلفه منسوب کرده اند آنرا را در وقت و از ارسطو طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 و هر یک طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 بر اینست و همچنین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت و از ارسطو طالعین در وقت
 را تقسیم بسیار تقسیم کرده و هر یک شماره چهار روزه داده اند و اینها درین جدول نموده شد

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷

بیان بروج و متعلقات او بدینکه جمیع دوازده بروج و چهار عناصر و بیست و نه
 آنچه و بیست و نه است منازل اند چون دوازده بروج را بر چهار عناصر تقسیم کردند
 در عنصر شمشیر بروج رسید و اگر از ضرب یک در چهار دوازده پیدا میشود و بیست و نه
 بر دوازده بروج تقسیم کردند و هر یک که در بروج میشود آنرا تقسیم کردند و هر یک که در بروج
 و همچنین بیست و نه است و بیست و نه است و بیست و نه است و بیست و نه است
 میشود و تقسیم منازل بر بروج تقسیم بریمی دو منزل و بیست و نه است و بیست و نه است
 درین جدول

و از آنجا که محترم بودن خوشتر است اگر عدد هر پسر در این بود هرگز بر آن نرسد
 عاریت بود

غایب	۳	۹	و	۳	غایب	۹	و	۲	غایب	۹	و	۱
غایب	۱	۱	و	۳	غایب	۱	و	۲	غایب	۱	و	۱
غایب	۶	۱	و	۳	غایب	۴	و	۲	غایب	۴	و	۱
غایب	۵	۱	و	۳	غایب	۶	و	۲	غایب	۶	و	۱
غایب	۵	۱	و	۳	غایب	۵	و	۲	غایب	۵	و	۱
غایب	۴	۶	و	۳	غایب	۴	و	۲	غایب	۴	و	۶
غایب	۳	۱	و	۳	غایب	۳	و	۲	غایب	۳	و	۱
غایب	۲	۱	و	۳	غایب	۲	و	۲	غایب	۲	و	۱
غایب	۱	۱	و	۳	غایب	۱	و	۲	غایب	۱	و	۱
غایب	۹	۲	و	۶	غایب	۹	و	۴	غایب	۹	و	۲
غایب	۱	۲	و	۶	غایب	۱	و	۴	غایب	۱	و	۲
غایب	۴	۲	و	۶	غایب	۴	و	۴	غایب	۴	و	۲
غایب	۶	۲	و	۶	غایب	۶	و	۴	غایب	۶	و	۲
غایب	۵	۲	و	۶	غایب	۵	و	۴	غایب	۵	و	۲
غایب	۴	۲	و	۶	غایب	۴	و	۴	غایب	۴	و	۲
غایب	۳	۲	و	۶	غایب	۳	و	۴	غایب	۳	و	۲
غایب	۲	۲	و	۶	غایب	۲	و	۴	غایب	۲	و	۲
غایب	۱	۲	و	۶	غایب	۱	و	۴	غایب	۱	و	۲
غایب	۹	۴	و	۶	غایب	۹	و	۴	غایب	۹	و	۴
غایب	۶	۴	و	۹	غایب	۶	و	۶	غایب	۶	و	۴
غایب	۴	۴	و	۹	غایب	۴	و	۶	غایب	۴	و	۴
غایب	۶	۴	و	۹	غایب	۶	و	۶	غایب	۶	و	۴
غایب	۵	۴	و	۹	غایب	۵	و	۶	غایب	۵	و	۴
غایب	۵	۴	و	۹	غایب	۵	و	۶	غایب	۵	و	۴
غایب	۴	۴	و	۹	غایب	۴	و	۶	غایب	۴	و	۴
غایب	۳	۴	و	۹	غایب	۳	و	۶	غایب	۳	و	۴
غایب	۲	۴	و	۹	غایب	۲	و	۶	غایب	۲	و	۴
غایب	۱	۴	و	۹	غایب	۱	و	۶	غایب	۱	و	۴

در بیان صوامت و نواظم و زیر بیعت و اقسام ترغیب و تنزیل
 در بیان حروف منقوطة و غیر منقوطة و صفات آنها بدانکه مجموع حروف بیست و نه از دو
 قسم خالی نیستند یکی آنکه نقطه دارد و دیگر آنکه نقطه ندارد قسم اول را در محاوره
 ناطقه نامند و ملائمت لفظ نقطه با نطق در اصل وضع اسم بر او افتاد خوانند
 صنایع لفظی مبرهن و بهر دلیل است و از منقولات بعضی مثل یحیی بن یحیی را
 بطریق اجماع حروف غیر منقوطة را در بعضی آنکه هر حرف که سه نقطه دارد در حقیقت
 خاص است و آنچه دو نقطه دارد میان و آنکه یک نقطه دارد ادنی و بعد از آنکه در حقیقت
 بر خصلت است و حروف مذکوره یا نمرده اند مطابق استقراب شش از
 تن نمی قطع فنونی و از خواص این حروف است که اگر در روز یکشنبه وقت
 طلوع آفتاب خشک و زغوان نوشته زیر سر خوانیده بنهند در کوبیده گویند که
 یا نا طری بنظیر و یا بگویند که ای متفکرم کلمه خوانیده علم حقیقت خودت را کویا نشود و حق که از
 خواب بیدار شود باشد و قسم دوم که شامه خوانیده که در میان خود نسبت آید دادند
 و آن مجموع بنمرده اند در سخن صلح که در روز یکشنبه در کوبیده بنویسند نوع قرار
 داده اند احد رسوخ کل موه و در حقیقت این حروف نیز در است که در روز یکشنبه نام
 و یا خاک کسوف آفتاب یا وقت خسوف ماه حساب نوشته در زیر نگین نهادن برای
 ترسان بندی تر از حال و معاندان بسیار مؤثر است که هرگز از روی زبان درازی نیست
 بران که بنام برید فصل دوم در بیان زیر بیعت چون درین باب تعابیر مستند بسیار
 اند اما منقول حضرت امام جعفر صادق صدق الوفا و علیهم السلام که در این کلمه
 طه را و بطن او مملو است از سحرة البطن استناد کرده اند چون قول شریف بر طری صد
 بر روی نگار در کوفت آن این قسم در بود هر حرف از نظر آن قرار داده اند که هر حرف
 بر کتبها بهر آید و بطن او حروف بیست و نه است او بعد از آنکه در سحری منقوطة هر یک از حروف بیست و نه

ا	المطلب	ب	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط
ب	باقی الاشین المطلب	باقی المطلب	باقی المطلب	باقی المطلب	باقی المطلب	باقی المطلب	باقی المطلب	باقی المطلب	باقی المطلب	باقی المطلب
ج	مانع انوار المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب
د	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب	مانع الاربعة المطلب
ه	باقی ابوا المطلب	باقی الخسة المطلب	باقی الخسة المطلب	باقی الخسة المطلب	باقی الخسة المطلب	باقی الخسة المطلب	باقی الخسة المطلب	باقی الخسة المطلب	باقی الخسة المطلب	باقی الخسة المطلب
و	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب	مانع الاشین المطلب
ز	باقی الواحد المطلب	باقی السبعة المطلب	باقی السبعة المطلب	باقی السبعة المطلب	باقی السبعة المطلب	باقی السبعة المطلب	باقی السبعة المطلب	باقی السبعة المطلب	باقی السبعة المطلب	باقی السبعة المطلب
ح	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب	مانع الثمانية المطلب
ط	مانع انوار المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب	مانع الثقة المطلب

ادو

دوم ترفیع حرفی و آن عبارتست از ترفیع دادن حروف که آن مافوق حروف مطلق است
از الف تا کزیم این را ترفیع نیز نامند و سوم ترفیع طبعی و آن دو وجه است وجه اول عبارتست از
از ارتفاع حروف بحسب طبیعت چنانچه حروف عالی را به تبدیل علودند و حروف عالی
و آن را ترفیع حروفی و سواهی را علودند و حروف آنتی چون آنتی بالا را ترفیع
طبیعی است از ترفیع هیچ طبع از ممکن نیست و وجه ثانی آنست که از ارتفاع دادن حرف
طبع در طبیعت او باشد چنانچه ترفیع اه و ه و ث و ج و د و ی و ح و ف و طبعی نیز ترفیع است که از ترفیع
علوی که در ف و ی و ق و ت و ث و ج و د و ی و ح و ف و طبعی نیز ترفیع است که از ترفیع
از بدل کردن حروف که منت کرد در صورت خطی یکدیگر پسند چنانچه ب و ت و د و ج
و غیر متوازی آنست که شارات از یکدیگر بودند مانند ب و ت و ج و د و ی و ح و ف و طبعی نیز ترفیع
او تار و ترفیع از واج و منزل آنها بدانکه او تار ما خود از و ترفیع است که افرادی باشد و آن
بویج و هفت و بیست و دو مرتبه از اعداد و عشرات و میات و ترفیع او تار در ترفیع سوم
از الف تا کزیم و او در ترفیع هفتم هار است سوا از این است که او تار را ترفیع نیست
خواه ترفیع در اعداد و افراد باشد و عشرات و میات ترفیع عشرات آنست که از حروف
ی در ترفیع سوم هر دو مرتبه بیست و دو مرتبه هفتم است بلکه او ترفیع میات از ی در ترفیع سوم
ت و ی و ح و هفتم ص علی بنده القیاس در هیچ حروف چنانچه ترفیع است هم چنان ترفیع
از واج است که از الف تا ترفیع و حروف دال است و از ب ه و و از جیم و او و از دال ز
علی بنده الترتیب که ۳ و ۷ و ۸ و او تار ترفیع از میات یکمندی یعنی از الف تا جیم و او تار
تفریق نیز آمده عکس ترفیع است که نهایتش ترفیع افرادی باشد یعنی منزل و تضعیف او تار
از ب است عکس آن از عینی سوم مرتبه است و منزل از از و می و افرادی هر دو میشود
حرفی در ترفیع و تضعیف اعداد از میات عمل کنند همان نوع منزل در حروف ز ما میات است
و تفریق و تضعیف او تار از ب است که ما بعد باشد و حروف ط و ح را نیز بدانکه حروف

کند
تضعیف

که چنانکه او تار عینی سوم مرتبه است علی بنده القیاس و میرین وجه است و منزل
حروف عشرات و میات لیکن اگر حرف از اعداد و اعداد افزون بود منزل حروف
که ترفیع سوم آن است و ترفیع آن می و هفتم آن است علی بنده الترتیب در هیچ حرف
تفریق و منزل را خطا نهند از این عمل و عمل فصل چهارم نیز در ترفیع است این نوع هم مطالب است
اکثر در استخراج بکار میرود ولیکن اگر عبارت عشرت فارسی و یا عربی و یا هندی هر
زبان که باشد همان زبان مطلب بود و استخراج نماید و الله اعلم بالصواب و در بیان طرح
اصح و آنست که اصح استخراج فعل اول در بیان واج بدانکه اصل جوف طرح را هفت است
نصفه اند و بعضی شش و هر چه استخراج است از این هر دو قسم میروند نیست هیچ بیجا و تقابلی
بفصل خود در که این استخراج واضح کرد این هر دو قسم یک در قواعد بیان شود و ترفیع
کرد پس طرح اول عناصر است که چهار جا باشد و طرح دوم از سیاه است هفت هفت آمد
و طرح سوم ایچ را مناسب است نه طرح نماید و طرح چهارم دوازده بروج است از
ده گان طرح کنیزیم از منازل است و هفت مطابق منازل و کل او در طرح است
از دو وجه است باید که یک طرح کند و طرح هفتم هم تفریق است بیخیز طرح نماید که
هر که این اطران را دادند مقام حکم استخراج اول از تمام فصل دوم در بیان از حروف
مشتمل بر انواع نوع اول آنکه در زمام سوال هر جا که نظن باشد همان طالب کلمه که بود
که از افزون حروف نظن دیابعد او را یا ما بعد آن حروف به پسند که چه عدد دارد و چند مرتبه در
ایچ است باید که مطابق عدد و یا مطابق مرتبه و یا پسند در آن زمام حروف بشمار دو بان کلمه
که طالب کلمه دیگر بود ولیکن کند خواه با افراد خواه بعشرات یا بیات از هر سه مرتبه بر آنست که
با کلمه نظن که طالب کلمه دیگر است منقول کند نوع دوم آنکه آنچه از زمام بیوست حاصل شود
هفت هفت بیوست را یک سطر کند که مشتمل است و هفت هفت بیوست هر چند که ط
پیدا شود بنویسد و نظر کند که در اصل سوال فاصل ابتدایی سوال کدام حرف است و آن

حرف هجین سطر چند با واقع است آن قدر نسبت نفس خود پیدا کرده مثلا
دو ابتدا سوال یافتیم و از تمام هفت و هشت یا کمتر ظاهر شده پس آن حرف الف را در
سطور مثلا هفت باید کرد چند واقع شده است اگر در دوم واقع است یا اول یا بیرونه آید
و اینست و بدایره ایست و هفت هفت و بدایره سوال هر چه باشد پس از یک الف هجین حرف
پیدا شدند و این پنج حرف را که نسبت یک است از که نظیر او مطابق سوال است
و بموجب آنکه اگر باشد حرف الف سوال را در سطر اول حرف در بدایره بگرداند مثالی و
مثالی است در این الی نهایت سطر هفتم که به پنج عدد که در سطر اول است و بموجب اهمیت
جواب پیدا کند و حکم ناطق باشد این حرف است که در سطر اول با نظیره پنج باب یک و اگر
نکند ترفیع از واجی نماید و الا هم مراتب و حرف جمع کند و چهار حرف را ترفیع اجازت
و باقی است با مرتبه هفتم که در سطر اول است و در سطر دوم سوال است پس در سطر سوم بداند
ترکیب و فوات مستحکم است یکدیگر است می آید باید که اثر او را خود ملاحظه تمام
کند تا در مانده نگردد و مثلا در سطر اول که بعد از اقطا که حاصل شده اول است آمده
در آن سطر ناطق نماید که چند نسبت نفس خویش دارد چون برین نظر کردم که اول سطر هجین
پس یکی نسبت اول است و دوم به نسبت اول است با اعتبار و سوم با اعتبار و چهارم با اعتبار
و پنجم چهارم نسبت به ششم است با اعتبار و هفتم از سطر سوال است پس سطر هجین
و این نیز چهار حرف در نفس خود نیز نسبت دارد چنانچه در دوم نسبت با اعتبار و ششم نسبت
حرف ششم را از اجزای ششم و او شوی را متواضعت است که در سطر اول است و ترفیع
ح و ال و ترفیع که است پس این چهار حرف حاصل آمدند در دل چون ترکیب کردم
دولت شد و اگر تعقیب کنیم تولد نمود و اگر توافقی در عدد و مطلوب شد بعمل آورد حاصل کلام
از روی آن است تولد دولت است که حاصل را باید که در شمار و در قیاس بعمل آورد و در سطر
در هر نسبت چهار حرف با هم خواهد بود پس در آن حرف چهارم که تعقیب و جمع شد و این

در سطر

و تعریف خواهد در حرف خواهد در عدد چند که متفق است مطالب و تعریف هم از
آنرا یکمان عقل خویش هر واحد را فراهم آورد و تصرف را در کار نفاذ و تعریف و آنکه
کل الاستخراج و در حرف سوال را حاصل کند بعد از حرف حالتها را در
سوال بنماید که چند جا تکرار کرده هر قدر که تکرار شد نسبت در باطن خود پیدا شده باشد
مثلا در سطر اول سوال است صیم در سطر سوال دو جا تکرار نموده و در سطر دو جا تکرار نموده
و در سطر دو جا بدین مخرج است و در سطر حاصل چهار حرف شد و چون ترکیب کردم لفظ
جلاس پیدا شد پس علی بن اویس که در سطر هجین است و حرف اول در سطر هجین است
زیر دین خود و لفظی دارد خواه آن لفظ از روی ترفیع حرفی و مراتب و باطن و تفریق و افراد
و از واج و عدد موقوف موقوف میشود مثلا میم را که بدان قواعد عمل کردم لفظ نام و میم
و نیم و میات و در حاصل شد علی بن اویس که در سطر هجین است و حرف اول در سطر هجین است
اندر آن زمان نه حرف هجین اما در نه دیگر هجین شتر است و نه سوم هجین میات و دیگر
اخر که بیان است هجین الف و طریقه صیر است که خبر از اجازت بعد از آن عقد است
کنند چنانچه ده را بیست است را بدو و صد را بیست و دو است را بدو و علی بن اویس که در سطر
آنکه چون در نسبت است که نسبت بنویسد عمل را با تکرار حرف از روی مراتب اعداد هم دارد
و در زیر دین و عدد ترفیع الی نهایت نسبت بیشتر مذکور شده ملازم است که در سطر هجین است
آنرا جمع نموده کلمات از تقلید باید در تعقیب در لفظ آمده شد موقوف کند و بعد از آن
حرف تکرار دو کلمه از آن اعداد پیدا کند اگر چهار مراتب عدد داشته باشد پس عدد اول را در
آن عدد جمع کند با ثلث را چنانکه در و ثانی را از آنفکرا کند باز اول ثانی و ثالث با آن جمع نماید
و از حرف است که حاصل آن جواب است که گوید والسلام فی حرف هجین است و در سطر هجین است
اگر تفسیر هر حرفی که طول کلام میشود و لایق شرح دادن این مختصر نیست بنا بر آن حرف هجین
که الف است و الا در نسبت بعنوان مثال تمام با بر همین مخطو قیاس بر حرف ناطق مثلا الف

در

این برتری خود را به نسبت به سایر اعداد اول مقرر کرده است و می توان کرد اعلم مراد از جدول اول
 الفبا الفبای مرتبه مرتبه حروف است و الف لاجزای است و باقی حروف تا در مرتبه
 بعد حرف بیست و نهم این ده مرتبه است هم اعداد هم عشرات و هم بیانات و مراد از بیانات و
 مشائخ و بیانات آنست که حاصل شود آن حروف امیئات و بعد صغیر آن حروف کبری
 امیئات است پس این عدد در این کتاب و کان کند و نیز اعداد در این کتاب بعضی
 دو بعضی سه و بعضی چهار و بعضی پنج این مشائخ است و مشائخ و بیانات بیانات و این
 که از بیانات است در ضمن آن بیانات مشائخ و بیانات است بیانات بیانات بیانات که در این
 هر کس فریب دهد باشد اولاً باید که سوال باطالع وقت و در الطالع فرد فرد بیانات مطرا
 خالص نماید و نیز هر طرف اعداد بنهد و از هر اعداد دو دو اعداد مختلف کند حرف تخلق از آن نماید
 خواه اعداد مختلف که در تخلق کند یا از اعداد دو دو حرف تخلق کند همچون یک قسم باشد
 که در تخلق حرف فرد زوج و فرد فرد زوج زوج بر یک قسم مستعمل شده بگیرد و از این
 حرف است که هر کس را عیبه علیه جایی نسبت نماید بسط اول زوج فرد فرد زوج فرد فرد زوج
 زوج زوج باید که حروف است بر یک سطر یا بر یک سطر بگیرد و اگر هم اعداد عشرات و بیانات هم در این
 اعداد بیانات چون هر کس را بقدر خود قوی است و یک یکی در فهم آوردن شمار است بیانات
 بیانات که در این سطر هم حروف اعداد باشند و یک سطر جامع هم حروف بیانات اعداد عشرات
 و بیانات از اعداد اصل سطر حروف تخلق پیدا کند پس در این صورت از اعداد اعداد حروف
 و از عدد عشرات دو حرف و از عدد بیانات دو حرف لیکن بعد از حروف زوج فرد فرد زوج
 در نظر داشته باشد طریقه سطر را که استخراج از اعداد خواهد بود که در هر حروف اعداد باشند
 و عدد حروف هر یک مقابل هر یک جمله منظم معنوی از سطر سطر است بطوریکه از بیانات
 حروف بر آرد و سطر از بیانات حروف استخراج کند که ممکن است سطر باشد باید که عدد
 متقابل یکدیگر خود را با هم باشند و بعضی حروف که یک دو را نسبت دارد در سطر جامع می آید

در این

در هر مرتبه خواهد بود متواترات در این نوع که در هر مرتبه آورده پیدا کند و کلمات بیانات
 و هر کس که کلمه حاصل شود و به بیانات که این کلمه طالب است نام کلمه است آنرا بیانات
 پیدا کند چون مرتبه بیانات شود از بیانات و بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 از بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 در این جدول اول بر عدد بیانات است اگر خواهد استخراج بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 احوال ماضیه و حال و مستقبل نماید هر که کلام معنی لفظ یافته باشد از این جدول اول بیانات
 و بیانات و کس عمل آرد بخواند که بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 که بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 آورد از این سطر بیانات که در احوال بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 و بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 خواهد بود چون فرضی داعی باطریق عمل آرد بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 بقوا عدد صد بیانات تعلق دارد که بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 دارد بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 محکوس و آن هر دو را تعلق نماید حروف استخراج بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 تعلق بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 از این بیانات شده پس از این تفریح کلمه که بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 عبارت با کلمه و کلمه منسوبه او مقابله پیدا خواهد شد و اگر در سوال عربی و فارسی
 کلمه فارسی و عربی استخراج شود باید که آن کلمه را بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 نون موزون نبود پس بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات
 بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات بیانات

۱۱

عبارت با سطر خالی اصل مترادف دهد کلمه موضوع پیدا شود و از کلمه که مطلوب آن کلمه
 مقدم باشد کلمه را نام نشود پس باید که ما قبل حروف آن کلمه را بترقی و متوالی در حروف
 هم که در آن است اول آنست که حروف تعلق را بترقی کند و هر دو را با یکدیگر مترادف دهد
 اگر کلمه متعلق شود کلمات را در ما قبل بترقی و تفریق و با و تار و بند و بی غیر نیز به استخراج نماید
 پس کلمه که در آنست که حروف تعلق و تفریق تعلق مترادف دهد البته
 کلمه منصوب او مقرب پیدا شود که بر حال سطر و لایحه خواهد بود که در کتب علوم
 آنست که در حروف تعلق نظر کند که کلمه ناطق باقیست یا نه اگر یافته شود جای علامه
 ثبت نماید بعد این سطر را خالص نماید و ملاحظه نظر کند و باز آن سطر را خالص نماید
 شمار چهارچوب را ملاحظه مقصد مطالب سطر کند البته کلمه منصوب یا بترقی حرفی
 و در این و تفریق و در این و ملازم آن جواب حاصل کند تا سه چهارم آنست که حروف
 سوال را مع زیر و بند نوزده اعداد هر واحد زیر هر حرف بنماید و بعد اعداد آن حروف
 تعلق مستخرج را خالص منصوب نماید و مطلوب سطر پیدا کند البته کلمه منصوب و مقابله
 بترقی پیدا میشود و البته حروف مستخرج خالص معکوس کند البته کلمه که بر حال سطر است
 خواهد بود که بترقی کویا خواهد بود با اعداد آن حروف طالعهاست گرفته از حروف تعلق و تفریق
 آن عدد جواب گوید که سطر را که از منصوب و مقابله ملاحظه حاصل شود نیز باید کرد
 اگر کلمه در حروف تفریق و تحت هر حرف را حرف بر این اعداد دهند تا مات و تحت او از
 تفریق آنچه آنرا متعلق کند و در تلفظ اگر طالع حرف باشد از سطر اول و آخر در سطر
 یا سطر در میان بعضی فواید جمیع اعداد از تمام این کلمات در سطر حروف احوال
 و امتیاز استخراج آن و اصول فصل اول در بیان فواید جمیع اعداد
 از تمام این و البته حروف را ثبت کرده اند که حاصل این علم بیوسه ظاهر و باطن توفیق
 از افعال نامشروع نگاه دارد و باین سطر بر سرده باشد و باین جهت توفیق بیوسه

تذکره

کتاب که از آن روز و در آن او بکمال این علم و توفیق بدو رسید و بعد از آن
 بروی پوشیده ماند چنانچه هر کس که از او شنید یا از او شنید یا از او شنید یا از او شنید
 علم که الهام علم عالم تقدیس است جواب با صواب و ادالت و کمال در هر حال که در هر حال
 این اصول کثیر باشد این خانه از مفاصحات و ملاحظه مضمون باشد و در آن در آن خانه
 آعدان بنواهند و اوصاف میسر است آن خانه بصفت حمیده مبدل کردند و در هر حال که
 این جمل باشد هم و در آن آنچه بر او باشد هیچ خلا بدان مردم نرسد و هر که صفی از این جو کثیر
 خود و با برای دیگری نوشته با خود دارد و باید که با بد هم هم می داشته باشند و در این آن
 صفی کثیر میرانند و هر آنکه از موده در حوب است و هیچ وجه من الوجوه که در این امری
 در آنست که در اینست هر دو در جامع را نویسد و در کتاب خانه خویش نگاهدارد هر که
 در آن و نقصان برای دولت او بگذرد اما شرط آنست که نیست او در این عمل ملاحظه
 حضرت امام مهدی آخر الزمان باشد که با فقه و علم و اکثری او بسیار با علم چنین کرده
 و هر که اگر برای برادری است خود هر روز یکبار نظر بر جمیع اوزان جمیع اوزان در کتابخانه
 بعد از غسل روز چهارم هر یک یک روز بعد از نماز یا مدار و در وقت خواب این اسم را
 بخواند یا هر کس که در آن بعد از آن نظر بر اوزان جمیع اوزان البته مراد است حاصل شود
 و اگر دشمن داشته باشد که وجه من الوجوه در او متصور است هر روز بعد از نماز یا مدار و در وقت خواب
 اسم بخواند یا من کل صبار علیه تعوذ ترسها و بیکبار تمام حروف را ملاحظه نماید و در این سطر
 بگویم الهی مقهور و مذل و مغرور بود که فواید هر چه اول اگر تمام از شکران بنویسد از جمله آن بر آمدن
 و خواهی کتاب مستطاب از جمله لایحه است که شمه آنرا بیان توان کرد و در این توان اوزان
 صفحات جمیع اوزان که نوشته و نگاه بر این صفحات علم جو کثیر کار است و توان از آن توفیق یافت
 که تمام با طهارت شد و در زبان خود را از منیبات نگاهدارد و اگر همام بود بهتر باشد بلکه
 وضع جمیع در ملاحظه علماء اهل تحقیق دانستن استخراج امور عالم است و وضع در لغت بیوسه بود

تذکره

بدین استوار کرده و در هر دو شهر تمام بود و بنا بر این که این را در کتب خود خوانند و این کتب
 کثیر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 باید دانست که هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 جامع طولی و عرضی و مساحتی تمام دارد بنا بر این که هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 اجماع و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 اقلیم و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 در بیان هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 طالع است جوهری و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 طالع جوهری تا ۲۸ بیوت عالی است و هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 مشهور است که هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 و حال دیگر هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 مشهور است و آنکه حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که علم الفایده را از هر دو شهر و در هر دو شهر
 و الفایده را از هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 بعد و علم و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 بوضوح و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 بیوت و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 و چهارم و پنجم و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 خام و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 از زانل و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 اتمتگی این دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر

حضرت امام

حضرت امام کاتب در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 فواید اول و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 بر خصمان و مغلوبیت ایشان تسلط کند بعد و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 جدول صفت مقدم که اسم از آن برد و کلام است اسمی که مقدم است غالبند و اسمی که مقدم
 است مغلوب است و مغلوب است اسماء ملاحظه باید کرد و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 که از صفت بیست و بعد نام مطلوب بگیرد و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 مطلوب بگیرد و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 نماید حاصل کلام بیان مطلوب است و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 سینه و ایام و ساعت بیرون آوردید یعنی در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 دیگر زمان سلطنت است بیستم حقوق و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 مملکت او را در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 نصرت و ولادت در مملکت و بقای حیوة و زمان موت او بیرون آوردید و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 مملکت از سلطان با ولادت تغییر و ثبوت مملکت ایشان و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 رجوع شود تحقیق نماید که از کلام خدا در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 نظر کنید چون در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 بغیری بود در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 ابراهیم است که از آن مرض خلاص یابد یا وفات یابد از صفت اسم و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 کلامی معلوم کند موت و مرض و صحت او و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 دولت او در کلام جهات است چون لایق عمل و ذکر صفای معلوم شود و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 دیگر حاجت نیست در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 از هر کس است کلام تحصیل مقصود باید کرد و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر
 چهار خواهر که در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر و در هر دو شهر

آنکه در بیان و استحقاق احوال شخصی بر کوشش جوی جامع که از عدد ۱۰۰ مطالب تاریخ
 به جهت تنوعی که در علم و ادب و رسم و آداب و طبع و خلق و سایر اینها در هر سال که کشف الهموم و مشایخ را به پیشین
 خطای بی نگار و که از تاریخ اجزای که بگذرانند و بگذرانند بقاعده جوی جامع که به قصد
 و چهار جز است این عدد جزوی را که به قصد به شمار و چهار عدد است از عدد تاریخ که بگذرانند
 اعداد است بطرح رقم ۳۳۳ عدد باقی ماند و طالب باقیم اعداد است که ۵۳ عدد است بعد
 مطروح باقی رقم ۲۸۶ عدد باشد از این عدد ۲۸۶ که بقاعده جوی جامع ۲۸ و ۲۸۰ که در اعدادی
 بود است بطرح رقم از عدد ده که پیش است و به جهت طرح شد و در شانزده باقی ماند پس این
 ده شانزده باقی ۸۶ باقی ۲۰۰ عدد که در رقم ۱۱ عدد است از عدد ده که پیش است ۲۸ طرح رقم
 ۱۶ عدد باقی ماند این ۱۶ و ۱۰ عدد را که به رقم ۳۳۳ عدد ۲۸ از ۳۳۳ عدد در طرح رقم ۶
 باقی ماند که حرف و اوست پس این باقی مانده را حرف و صفت معنی نامیم از جوی جامع و هر چه بطرح
 میرویم بخور و میبینیم یعنی ۲۸ است عبارت از یک ۲۸ است که یک و اوست پس از این عدد رقم
 چند که مانده است چندین حرف ابجدی میسر شود و شروع چندین حرف و میگذرد آن عددی که باقی
 معاند بعد از طرح ۲۸ یعنی یک و همان عدد باقی چند عدد باشد چندین حرف ابجدی میسر شود
 همان حرف را منظور داشته بود و فلان همین شروع کرده است آن حرف باقی مانده را حرف و
 اولی یعنی می نامیم یعنی صفت ششمی و آن بود و اولی یعنی نام میگویم چنانکه از آن این ۲۸۶ عدد
 ۲۸ ۲۸ ۲۸ ۲۸ ۲۸ طرح شد و آن شش باقی که حرف و اوست باعتبار شروع بود و از آن
 پس حرف یا در هم ابجدی که است پس بانی تقدیر خود یا در هم و صفت ششم از جزو ۱۱ حاصل آمد
 پس برای معلوم احوال شخصی مذکور یک صفت میگویم از صفیات جوی جامع باین ترتیب
 که ۱۱ ابد و ابجد تمام میگویم باید که از حروف صفت جدول به نسبتها و شماره که قبل ازین
 ذکر یافته بجا حفظ آن عمل آرد و السلام جدول اینست

ک ۱۱	ل و با	م و ج	ن و د	س و ه
ک ۱۱	ل و با	م و ج	ن و د	س و ه
ک ۱۱	ل و با	م و ج	ن و د	س و ه
ک ۱۱	ل و با	م و ج	ن و د	س و ه

نوع ششم آنکه اگر خواهد احوال شخصی معاینه کند باید که دو سوال سائل بنویسد و عدد
 از روی جدول بگیرد و حای جمع کند و از آن عدد عدد تاریخ اجزای بنویسد و علی بنویسد و اول
 طرح نموده آنچه باقی ماند ۲۸۲۸ طرح کند بر سر از طرح بیست و هشت باقی ماند از آن
 همان مرتبه از ابجد بر آرد و برود و هر چند مثلاً بقاعده عدد باقی ماند پس حرف و صفت معنی نامیم از جوی جامع
 و آنرا بجای آورد و هر چه برای صفت معنی نامیم را بجای جمع کند بیست و یک را جمع کرده است
 حرف ششم در ابجد فاست بجای صفت نمید و به این قسم بقاعده و هشت را جمع نموده بجای
 سطر دهم و عدد سطر را نیز جمع کرده بجای خانه گذاشتیم و اگر عدد مطلوب خانه از ۲۸
 زیاده باشد باید که از آن طرح ۲۸ نموده ششم آنچه مانده آن را حرف گرفته بجای خانه
 و اگر مطابق فصل این باب و غیره عمل نماید ظاهر القیاس در هر عمل همین وضع را جای آرد
 و بعضی بر آنند که بجای سطر خانه دو الف می نویسند یا از سینه آن عدد مذکور شصت میکنند
 و بعضی ایتم بر آنند که آن بقاعده را حرف گرفته بجای صفت یک را باز نموده حرف
 بگیرد بجای صفت دهم آن جمع کرده با بقاعده جمع کند در فغان و تبه بگیرد و بجای سطر
 و بر آن خانه از جمع عددی شصت یا صفر باشد و حرف گرفته بجای خانه نهد و بقاعده
 ببرد که بیست و هشت صفت حاصل شود و معالیه درین صفت مذکور است و در کجای بوده
 در یابد و اگر آن حاصل شود بعد ازین حرف یاری و بهیوایی و آبی و کالی از الف می نویسد
 استخراج نماید بعد ازین حرف موقوفی و ملبوی و سروری بعد کرده استخراج دهد پس بعد ازین
 صفت و احوال را علیحدگی کند و بعد ازین حرف صفت معنی نامیم و غیر متوازی نیز بر آرد و اینها

سؤال دیگر با یکدیگر امتزاج در بیان شماره هفت است که پیشتر بیان نموده عمل نماید و به سینه
مطلب فواید شخص شش البته حال سائل از اقل و اکثر میباید و تکسیر نیز نماید که جواب مطابق
سؤال خواهد بود و در وقت هفتم را چهار قسم میکنند یکی با ربع غیره و نیم موقوف و ملبوبی
و دیگری سه صامت و ناطقه چهارم متواضیع و غیر متواضیع از چهار قسم چهار صامت حاصل شوند
باید که هر چهار را جدا جدا بشمارد تا که قبل ازین ذکر شده عمل آرد تا حاصل دیگر متوالی شود
که جمله هفت سطر خواهد شد و یک سطر از امتزاج این چهار قسم پیدا کنند بلکه سطر میشوند
باید که آنرا بسط موقوفی کرده ملبوبی و مسدودی نموده امتزاج داده مطالب معنوی خود در آن
در آن سطر را بنماید و هر جا که افتاده باشد را بنماید و سطرها که ذکر شده متوجه گردانند این برود و
مستحسن اند و آنرا علم بالصواب الی المبدء و الی الخالقه نوع چهارم اگر احوال ضرورتی از
خوبی و نوری آری باید که سائل را بطاعت یعنی جدا جدا ملبوبی و چهار چهار حرف جدا جدا میکنند
و هر چهار حرف را بصفتی جامع ببرد پس اگر از آن حرفات در آخرت حرف فایده بود و حرف یا یک یا
که بیانات همان حرف چهار سطر می باشد و وقتی که هر چهار حرف بصفتی داده باشد از آن
باید که حرفات همه متفایح را موقوفی ملبوبی و مسدودی جدا باید که وقت چون هر سطر جابجا
نوشته تمام کند و جایی که حرف ملبوبی آخرت را باز در هر چهار حرف کرده حرف چهارم که
بسیار است بگیری و بهمان طوری که از هفت اسم هفت سطر حاصل کند و در وقت مطالب
فایده و اگر تکسیر بر سطر کند تا همه از خبر و شمر معلوم گردد آنچه شده یعنی در خواهد آمد و بدین
بنظر خواهد افتاد که بدین آن در نهایت نتیجه هر حرفی فایده و باید که هر حرف از یکدیگر جدا باشد از آن
نشان سائل کند و خوشتر آمد در وقت نگویید نوع هفتم چون سائل کند باید که حرف
سؤال را مفردات بنویسد در آن وقت ملاحظه نماید که طالع کدام برج است و مستولی
بر کدام گوشت و حرف هر طالع و صاحب طالع مستولی بر طالع صاحب طالع و هر
قره مستولی بر قره ازینهمان یک سطر زد و دیگر حرفات سؤال بعد از آن نیز در هر حرف

از سوال

از سوال دیگر حرف از کوکب مع برج اینها را یک سطر از کس اگر باقی مانده از آنرا از آنرا
دور کند و چهار چهار حرف جدا کنند اگر از آنرا کمتر از چهار باشد ازینها که حرف چهار سطر
سازد بعد از آن هر چهار را بصفتی جوهره و ملا حظه نماید که در کدام مروج و قوج یا قوتی که قبل
گردد احوال فاضلی بر آنکه اگر فایده کرد احوال مستقبل معلوم کرد آنچه حرف بر آنکه در بر طاعت
چون یک بنویسد بعد از آن بطرح و وقتی بردارد از زیر اینها تا از مواضع صغیر حرف
مطلب حاصل خواهد کرد بطبع زیر که متواتر عبارات سخت که همین جواب سائل باشد که
سؤال را فاضل نماید هر مقدار که حرف از تخلص بهم رسیده باشد آنرا چهار حرفی صفت سازد بعد
یک حرف از صفات مذکور اقتباس نماید تا که اصل تمام پیدا کند آنرا از مواضع اصل باشد
بعد از آن اول و اول می شود اما غایت است که در آن مخالف از اصل می شود مثل چهار حرف
از سطر فاضل سوال میداند ندیس حرفی از اول و حرفی از ثانی و حرفی از ثالث و حرفی از رابع
همین طریقی تمام حرفات صفات بکنند و مثل بقیه چهار حرفی در دست سازد و از اول تا سطر
ازین دور بر آرد بعد از آن خارج نماید پس بخاک نوع هفتم باید که حرف سوال را فاضل
سازد و یا غیر فاضل و چهار چهار حرف ترکیب کنند باز آن حرف را موقوفی ملبوبی و مسدودی
کرده امتزاج دهد و باز چهار چهار حرف ترکیب کنند تا بیوت حاصل شوند باز همان حرف
تجلی که در سوال آمده آن حرف و بود و اما در این معنی که در زیر در این هر چه غالب باشد
همان حرف را مقدم دارد و بقوی آن حرف امتزاج دهد یعنی حرف فایده با دارد
آب یا خاک بعد از این این هر دو امتزاج را با دارد و دو حرف امتزاج دهد که چهار چهار حرف
از هر طریقی حاصل شوند و بیوت معتد الامزاج ترا حاصل کرد باز حرفهای دیگر را از آنجا
براتب در سوال آمده اند متولات حاصل کند و بیوت سازد و نقاطهایی که در کدام نیز
بتانند نقاطی که یک حرف سازد و بهمان قیاس از نقاط این بیوت پیدا کند و نظریه
بیوت مستقیم بر مراتب جدا نویسد از آن دو حرف سوالی بجای حرف و سطر و حرف نظره

سؤال دیگر

بجای آنکه در وقت برودت خود بکشد و در وقت گرمی در وقت سردی در وقت گرمی
 یا بعد از آنجا که شماره نسبتاً که ذکر شده بصدای ملک عشره در اوقات بیجا آورد که خواهد از
 سوال سائل جوابی که خارج کند اول باید که عدد در آن بگیرد و بعد برین عدد که اسم سائل در کدام صفتی از
 آن خواهد بود پس بعد عدد که در احوال در طرح دو آورده کرده آنچه مانده بیرون آنست که عشره حواله کند به هر یک که عدد
 بر جای ثبت نماید پس آن همون عدد که بیرون کشیده از آنجا که اسم سائل در آن باشد
 شمار نموده یک استخران نماید و باقی بیرون کشیده از آنجا که اسم سائل در آن باشد
 دارد و باقیقیم و باقی در وقت پس از آن قسم بیست و چهارم است و اگر بلا تقدیم و تا آخر نظر ملاحظه شود
 فهو المراد والاعطاف بقدر کور عمل آورد و در وقت بیجا خواهد بود اگر احوال پدید شود و در وقت یا
 بترفع یا بمنزل نطق پیدا کرده بگیرد و سعوت و خوست را از نتایج او معلوم کند و آن را بخت
 که در وقت صفتی مستوره را خالص نموده و در وقت اربع غنای علییه نماید و امتزاج در البتة کلمه که
 بر کف و در آن و مالک سائل خواهد بود دلالت کند که در وقت صفتی را ترغیب نماید و از آن معلوم
 کند و آن ترغیب و منزل هم را در آخر آورده ملاحظه کند و بعد از آن نقل از صفتی که در وقت صفتی
 حسن خود کرده آنست نام شخصی که صفیات جامع یافته و در وقت صفتی اسم او در منزل
 در وقت سائل و در وقت استخراج کند که در وقت صفتی بدعا یافت فهو المراد والاندروف آن صفیات
 را خالص نموده در وقت خالص فکر نماید که هر یک سائل دال خواهد بود و اگر از حرف مذکوره
 حرف اربع عشره و کوکب بر روح بر آورده امتزاج دهد یا فقط غنای امتزاج البتة کلمه
 که معنوی بلکه سائل خواهد بود و بعد از آن در وقت صفتی که سائل اگر کسی که در وقت
 بمن دست دهد یا نه تا نامش در وقت صفتی هر چه بود که باید آن گفته را بگیرد و وقوع را عدد گرفته
 بطرح دو آورده بر روح بر آورده در یا بعد که کدام بر روح است اگر عمل آید بعد نام در اول
 خانه لطف جواب بوده اگر شود آید بدو نیم خانه ملاحظه التعمیر تا در آورده خانه بر مقصد
 بطرح دو آورده در یا بدو صفت بر دو یا بدو اگر از او هم معلوم نشود غنای صفت را

درین مورد از خواص

در یا بدو از خواص هر یک غنای معلوم کند و اگر نیاید در وقت صفتی هر یک که
 و اگر نیاید در وقت خانه را مع و در وقت مقصد سیم بار طوشتن می باشد خودی بکشد
 مقصود کلی زود معلوم شود و در وقت خواه خالص نموده کند یا غیره اصل اگر بدوای خالص
 کند بهتر نوع یا در هم چون خود اند که احوال مجهول معلوم نمایند اول نام سائل را نام
 مادر و نام مطلق که از او بیرون کشیده بعد به سینه که نام سائل و مادر و پدر او و در
 کدام صفتی از صفتی که در وقت صفتی را محقق نموده باشد پس در وقت ملاحظه و در وقت
 و مسردی از صفیاتی بر آورده جدا جدا وضع کند و معتبرینات ملاحظه و ملبوبی است
 و بیانات مسردی بدان اعتبار نماید در وقت صفتی را جدا جدا وضع کند چون
 چون خواهد که ترکیب کند از حروفات قسم چهار چهارستاد در وقت صفتی هر یک که در وقت
 تمام شود و اگر یک قسم مانده اعتبار کند اول ملاحظه می گیرند دوم از ملبوبی سوم از مسردی
 جامعی ثبت کند و ترکیب کند و خواهد که مجهول معلوم شود نوع دو از در هم بر خانه که خواهد که در وقت
 از اوقات سال بر حالات خود یا بر حال کسی اطلاع یا بدین ماه یا درین روز یا درین
 ساعت حال از نیک و بدی و معاش و محبت و مرض چگونه خواهد شد و یا از سفر یا از خواهد شد
 یا نه آن دشمن خواهد شد یا نه و از حلیه چیزی که از حالات آئینده خواهد که معلوم کند یا نه که
 اولاً ملاحظه را مداخلت ترکیب وقت سارد و نهدی مداخلت سیم آنکه در وقت سائل
 می بیند مداخلت خروج ترکیب بگیرد و بنویسد بر صفت مداخلت خروج ترکیب سینه و اگر ملاحظه
 بعد مداخلت خروج طالع و ملاحظه سابع یا نه مداخلت خروج بنویسد مقصود از این است که صفتی
 در مداخلت شده باشد و نهدی هر کدام نوشته اند تمام کند که جامع حاصل شود آن صفتی یا
 مداخلت پس آن را همدردی را در وقت صفتی که در وقت اول مداخلت خروج ترکیب که در وقت بود
 یکی را ملاحظه می کند و مداخلت خروج سبط او بگیرد و در وقت زود بنویسد ترکیب اول
 مداخلت خروج او گرفته بود آنرا بسط ملاحظه کند و خروج بسط ملاحظه می کند و بنویسد

بماند مثلا اگر یک عدد باقی ماند آنرا نگاه دارد نگاه در ضابطه بیند که مطلق در کدام
 طرف است از صفی میماند در طرفها اگر یک عدد باقی ماند و مقصود در صفی میماند نسبت از نظر
 اول از آنکه اول از طرف دوم شروع نماید بطریق مذکور و وقت تا بندگی گرفته و از صفی در
 آن صفی میماند نیز وقت بمقابل از طرف دوم باشد آنرا نحوه عمل تمام کند یعنی که در حالت اول
 جواب خود بشود فرقیها اگر بعد از آن که در وقت دوم و در وقت اول باقی ماند و این مطلق است
 بطریق مطالب بن در آن صفی میماند باشد از نظر اول از زمانه اول از طرف دوم است آنرا نحوه
 عمل مذکور بکار آورد و اگر اتفاقا بعد از آن که در وقت دوم و در وقت اول باقی ماند و مطلق در صفی در
 باقی بماند از نظر اول از زمانه اول از طرف دوم چهارم شروع کند و تمامی آن وقت بخوبی که وقت
 دیگر در آن میان کتابت کرده شود بطریق تا بندگی که کتابت کند و باز از صفی در آن
 صفی بگیری از نظر اول از زمانه اول مقابل همان طرف مرقوم بود چهارم در میان صفی که در
 نحوه تا آن طرفین عمل تمام زود در وقت دوم و در وقت اول باقی ماند و در وقت اول که در
 صدر و در وقت اول آورده در وقت اول باقی ماند و در وقت دوم و در وقت اول باقی ماند
 و در وقت دوم و در وقت اول باقی ماند و در وقت دوم و در وقت اول باقی ماند و در وقت اول باقی ماند
 و تفاوت عقل و عرفان باعث این است که طول و عرض کرد در میان سخن باطن است که
 و الا در نفس قهر و فطرت کامل و طبیعت قابل از کوه شمع و تقصیل مستغنی است و در
 پوشیده نماند که گاهی تا درک باشد و سبب در ظاهر و در نام مادی و در وجود و در وجود
 باشد و نسبت است که اسم جلیل القدر و احباب کند بسیار واقع شده که مطلق بر آمده و
 مقصود حاصل شده اما چون کلمات آن عربی است و معنی آن در وقت مرقوم در آن را
 مرکب سخن و در قید نظم آوردن کار هر کس نیست است آنکس که در نظر است
 و اندک متابع حاجی است و در وقت مرقوم نام بر مطلق کرد این به بیان که از کدام
 ملک از کدام شهر و از کدام محل و از کدام خانه است آن شهید را باقی ماند و در وقت تمام از

و مثل نماز در آن

و عمل نماز در آن البته مولا حاصل شود آنرا به تعالی مثلا میزان ماه سوال روز
 بیست و یک است اول سوال از علم بود که حاصل شود یا نه و وقت چهارم را در آن
 و بنسبت بنویس و سطر کن و مرکب است که در آنجا نیز و حالات صاف و معنی و مستقبل
 بگو که از وقت مطلق هر و طلسمات هندوی که بر او عدد دیوت مطلب است تمام
 چنان بود که از هر منزل که رقم در وی بود و وقت است هر وقت آن منزل را بر او در آن روز
 و در آن مثل و از این حکم بر هر حال ماضی و مستقبل کند چهار چهار وقت دارد و در منزل
 و آنرا بدوره جامع رساند و در هر ملاطفت کند و نسبت بعد از آن بر نسبت انبیا چون
 چهار واحد را نویسد و کل و جزو را مورات معلوم کند و رقم یک یک را و عمل از هر چه خواهد
 بدینند که اگر آفتاب یا بدین سویت بر او در وقت اینها اقسام منسوب است از شماره
 و در آنجا در آن اصول عمل و در وقت اینها اقسام نقل از کتب دیگر از آنجا در آن
 فعل متمم است و در آنجا در آن اصول عمل و در وقت اینها اقسام نقل از کتب دیگر از آنجا در آن
 کلام قرار باید یافت که از اصل اسم که عبارت از عدد دلا الاله است و عدد محمد رسول
 در آنجا در آن اصول عمل و در وقت اینها اقسام نقل از کتب دیگر از آنجا در آن
 عدد و در وقت اینها اقسام نقل از کتب دیگر از آنجا در آن
 عدد اصل اسم الاله است و در وقت اینها اقسام نقل از کتب دیگر از آنجا در آن
 این اسم اعظم بود آمده است اگر خواست که نام با داشته آینه و با داشته زلاله
 از وی تسلیم و تقوی نفس سلطنت و نصیحت خلافت معلوم نمائی نمیکند
 آنکس باید بدین مطابق اعداد اسماء اعظم میشود یا نه اگر میشود و اطلاق باید کرد
 زوی تر آن نمود و اگر نشود از جمله اعداد او از یک تا نه طرح کند یا از یک تا او از ده
 که از این نام کردن موفقی میشود چون مالک شود بعد از تعالی در دوم در بیان آن

در

در

از حال کلب هفتاد کند از که نشسته و آینه در آنکه سوال خالص نماید
و به پند که کلب بر حال کلب کویا شده و آینه سطر را استخراج دهد و هر جا که کلب منقول
او منقول افتاده باشد که بر حال کلب و لالت میکند بهتر و اگر مندا افتاده باشد بر کلب منقول و منقول
و سروری کرده استخراج دهد و باز بر تیره رسوم مسروری و منقول و منقول کرده استخراج
داده بعد درین سطر نگاه کند که کلمه های منقول و منقول بعضی تا بعضی چند افتاده اند
اگر این قسم باشد بر حال کلب موافقت کند پس جواب گوید در استخراج ملاحظه نماید
اگر این قسم باشد یکی آنکه شود باز در هر کجا که نام استخراج در استخراج موی آینه و اگر
یک از این بر رسم سطرهای تکلیف نماید تا خوب احوال کلب را در ماضی و حال و مستقبل و صفت
العاقبت مفضل معلوم کند اگر هر چهار سطر را باطل منقول کند خالی از صفت نیست بماند
که این همه چهار اور کل در تمام کلمه تر و در نباشد و اگر کلمه ها که به معنی بر افتاده باشند
بشرح و منزل و اشیاء و ادقاری باشد ارفعی که مذکور شده یا نسبت به خود و معنی آنچه
علاوه آن داشته باشد مطابق معنی خود و معنی کلمه ها که در کلمات به معنی کلمه یا معانی حاصل کند
نوع استخراج که در وقت سوال را فرد فرد نماید آن حروف را باطل منقول کند و از آن بعد
حروف منقول و منقول و مسروری و منقول و نور قوی که این هر قسم بر کلب پند که
دو در یک یا در این قسم نکتی که نام اند هر قسم را که در وقت سوال بود پس شمار چهار سطر
از آن قسم شروع کند یعنی اول از قسم منقول و مسروری و در هر یک از این قسم
نماید و سطر را در کلمه منقول و منقول پیدا شود که بر کلب کلب و کلب کلب که در کلب
صورت شمار هفت قسم که در کلب این بیان شده باشد اگر کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب
خواهد شد و از این سطر جواب معلوم را معلوم خواهد نمود باید که این قسم را در هر کجا که کلب
سطر را با استخراج و در وی بدون استخراج در آنکه علماء و جوهر علمیه با لفظ فاعله
استخراج منضم القوام الفواید مستطاب و مستطاب از این قسم کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب
المستترین و مستترین المطلقین این قسم کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب

آورداده

قرار داده اند که اسم کلب مع مسئول حروف منفرده ارقام منفرده حروف منفرده
ایشان خالص نماید از حروف منقول و منقول و منقول و منقول و منقول و منقول و منقول و منقول
تربیت منفرده نموده حاصل منفرده و منقول و منقول و منقول و منقول و منقول و منقول و منقول
و وقت تجلوه منفرده عمل آورده اعداد البعشرات و عشرات را با کتب یا کتب از آن
و تا از عشرات و یا یک از عشرات و افزای از بیات بر دنا کلمه منقول و منقول و منقول و منقول
اینها بطور اولی که برای کتب کلام هیچ و چهار است ملاحظه نماید که بعد از تربیت منقول و منقول
در کار باشد باید در عددی که در کلام مذکور نیست ملاحظه نماید که آن عدد در صفت
است پس در وقت آن که در وقت عدد از حروف منقول و منقول و منقول و منقول و منقول و منقول
متعلقه که در کتب و بقا استخراج تعمیم است تخصیص نیست حشر که کلمه منقول و منقول و منقول
نماید که در تمام از غیر و غیره و ملام با ناطع و غیره الی المنته القوام و کلب کلب کلب کلب کلب
دری و در کتب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب
بر کتب کلب
و عدد در کتب کلب
یکی کند و سطر از آن بعد در کتب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب
و اگر از این کتب کلب
ملاحظه است که در هر وزج اقل الف کتب و کتب بعد از استخراج نمودم هر کتب کلب کلب کلب کلب کلب
به القیاس در هر قسم شمار عمل آورده باطل منقول یا منقول کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب
تردد مانی مانند آنکه هر حرف سطر شمار در عمل قوی نموده به زیر و بین آن جواب گوید
و نزد دیگر بعضی سطر سوال را با حروف خارج باطل منقول کند و از آن بعد حروف منقول
و منقول و مسروری کرده استخراج دهد و هر قسم شمار کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب کلب
از هفت قسم متولد کند و مطالب خود را بگوید و اگر حروف منقول و منقول و منقول و منقول و منقول و منقول

۴۳

مطالع شود با آنکه نام طالع و مظلوم بیس و زیاد و عبارت است از بی نهایت هر چه در کلمه
 بعضی ایچ که این فن طالع و مظلوم را منظور داشته اند بعد از این بدین نوع استراحت و بعد
 انصوب بد که در حرف از اسم دو حرف از اسم مطلب تا آخر پس از آن بسط تلفظ کند
 و هر چند که در آن بسط حرف اعداد و عشرات و میاست و حرف آمده باشد هر یک را
 بترتیب ایچ علیحده بیکر بنکار و یعنی هر حرفی که مقدم باشد آنرا مقدم نویسد من بعد
 این بسط ترتیب استراحت مقلوب نماید و حاصل کرده مطلب خود را بفهمد زیرا که در یاد
 و اگر تکسیر نماید از کلیات و جزئیات احوال بسط نماید لیکن در تکسیر کلام نماید که تا آنجا شود
 و در وقت خلاص را تکسیر کند پس هر قدر که حرف باشد همان مقدار حرف از بسط طول
 تکسیر گرفته هر یک بسط طول علیحده علیحدگی تکسیر نماید پس هر قدر که حرف باشد همان
 تکسیر از بسط کلامی طول پیدا خواهد شد و از هر یک تکسیر بکند استراحت یا بشر خواه منسوب
 و خوان مقلوب بر هر آید باید که با در آن نام تکسیر دیده و کلام کلمه بجای افتد که بسیار
 و بی نهایت از بی نهایت از کلام دیگر متولد میشود منظور داشته اند اگر تکسیر مطلب باشد
 و اگر خواهد که حکم مطلق کند باید که هر سطر را مقلوبی و بدین سوره می بخورده کرد و استراحت
 داده تکسیر نماید که اقسام مطالبها را بر آید و بعضی از متافرن دو سطر در بعضی از تکسیر گرفته
 استراحت داده تکسیر میکنند و احتمال جواب می نمایند و اله اعلم بالصواب در هر سطر
 چون خواهد از نسبت سائل جواب برارد اول حرف بیست و نهم در نوزده شمار کند که
 حرف اند همان مقدار آن جوته است و مقوم کنیم ایچدی استی هر دو سطر را ایچدی
 مطلب ایچدی می نماید یک کلمه یا دو کلمه هم میرسد از این اعمال استراحت جمیع مطالب عقیده نموده اند
 این عمل از حقیقات اعمال است متقدمین این عمل را اگر مطالب گویند نوزده سطر هم
 اکثر ایچدی این فن جواب هر سائل را بدو وجه گفته اند اول آنکه معقول اعلمی و متقدمین است
 چنانچه این الضعف بقوت خود کم و بیش بر نگارند که نام سائل و ایچدی مطلب است از اول

دال ذ	ضاد ض	ظا ظ	غین غ	قاف ق
۱۲۰۱	۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷	۱۰۸
۱۰۸	۱۰۷	۱۰۶	۱۰۵	۱۰۴
۱۰۳	۱۰۲	۱۰۱	۱۰۰	۹۹
۹۸	۹۷	۹۶	۹۵	۹۴
۹۳	۹۲	۹۱	۹۰	۸۹
۸۸	۸۷	۸۶	۸۵	۸۴
۸۳	۸۲	۸۱	۸۰	۷۹
۷۸	۷۷	۷۶	۷۵	۷۴
۷۳	۷۲	۷۱	۷۰	۶۹
۶۸	۶۷	۶۶	۶۵	۶۴
۶۳	۶۲	۶۱	۶۰	۵۹
۵۸	۵۷	۵۶	۵۵	۵۴
۵۳	۵۲	۵۱	۵۰	۴۹
۴۸	۴۷	۴۶	۴۵	۴۴
۴۳	۴۲	۴۱	۴۰	۳۹
۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴
۳۳	۳۲	۳۱	۳۰	۲۹
۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴
۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹
۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴
۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۸	۷	۶	۵	۴
۳	۲	۱	۰	۰

از بسط تکسیر اسم خود و اسم خلیفه عهد فرا خود مستخرج دیدن بدین و استراحت کردن همان
 متواری بوده کیفیت این همان است که بسط کند حرف و در طالع را و با ایچدی که خواهد
 بسط ایچدی عبارت است از تلفظ حرف پس باید که مقلوبی و مقلوبی و مقلوبی و مقلوبی
 را جدا جدا ثبت کند باقی قسم هم برسد و در هر قسم ایچدی از آن قسم حاصل
 استراحت دهد بدین ترتیب که حرفی از مقلوبی و حرفی از مقلوبی و حرفی از مقلوبی و حرفی از مقلوبی
 و اگر بسط بود خلاصه از دو اگر کمتر از بیست حرف بود استراحت نماید که در آن
 کلام مقلوبی در یاد و اگر نیاید تکسیر نماید از بسط تکسیر او را که در یاد کند و اگر
 دو حرف در قسم در استراحت تمام شود استراحت را اعتبار نمود که تقسیم عمل است
 در تکسیر کلام مقلوبی است که حضرت امام رضا علیه السلام التمهید و التعمیر است
 عمل می نمودند که حرف بیست و نهم در نوزده شمار کرده اند و تکسیر
 کرده اند و معادله هر یک است از بی نهایت که ایچدی استراحت المأمون خود نوشته
 تکسیر کرده اند و مقصود بحصول بیست و نهم است که ایچدی استراحت المأمون خود نوشته
 و سروری بی نهایت که در نوزده سطر است اگر خواهد که از کلیات جزئیات استراحت تمام

منتهی است

آنکه برای معلوم کردن احوال غائب سوال را فرد بنویسد در آن روز
 که عمل کند نام روز و شماره آن روز بنویسد بعد از آن همین سطور سوال را مترج
 نموده ترجمه کنی کرده حاصلی نماید و از حروف حاصله حروف ناری و هوایی و مایه و تری
 علیحده کند از این چهار طبع بر طبع که غایب است از آن مترج دهد و سورتی و نامی
 و بسوی خود نموده مترج داده حروف تو اخص بر آورده علیحدگی نماید غیر تو اخص را نیز علیحدگی نماید
 از آن حروف تو اخص غیر متواضعی بدون مترج نکند و اگر مترج با مترج دیگر و یا از سطور مترج
 غیر متواضعی را ملاحظه و بسوی خود مسودی کند و مترج نموده نکند که مترج است و مترج است
 دیگر صحت خواهد بود و درین عمل نکند ازین جهت قرار داده شد که در حکم مترج هیچ مترج
 نباید در مترج تا مگر حاصل کند و در آوردن جواب یکسری بیان آن قبل ازین ذکر شده بدان
 و اگر درین سطور را که تکسیر کرده کلام منظوم شود و باقی نسبتها که بیان یافته بعمل آرد و بعد
 شرح مترج چون خواهد بود که از سوالی که جواب بر آرد اول سوال بنویسد از سطور سوال حروف
 هر قدر که آمده باشد علیحدگی کند مثلاً دهی و چهار الف علیحدگی نماید از الفها پس می گوید
 سوال را الف نموده از اول حرف تا آخر او با حروف که در ضربت و آنچه حاصل شود زیر آن جدول
 نویسد مثلاً در حروف الفی یکبار است و در سطر که ده یا یکسری را در ضرب نموده چون یا حاصل
 در حروف حاصلات ضرب را در حروف سطور مترج کند و آن مترج بین ده ضرب نموده چون یا حاصل
 حاصل ضرب حرفی از یکبار یا الفها بگیرد آن حروف را خواه اول آن حرف ضرب نموده و خواه در سطر
 و یا در آفرین بعد ترکیب و اگر در ترکیب تلفظی الف آمده باشد در کاد باشد پس برینند باقی کلام ترکیب
 باشد ازین جا ترجمه حرفی و مرتبه و نیز یک نسبتها بیان شده بعمل آرد پس علیحدگی کند
 سوال را عدد گرفته از تاریخ نبوی طرح کند و اگر سوالی بود عدد تاریخ از آن کم کند و آنچه باقی ماند
 از عدد باقی حروف در جدول نسبت تلفظی تصور اخصانیم که در مفاصل است بر دو طرفه کند و کلام

در تمام در اعمال مترج بدانکه نزد بعضی استادان این وجه نیکوترین از وجهی است که در
 از صفحها آورده در هر یک یک سوار است باینکه حروف نام سطر اول را فرد بنویسد و زیر آن جدول
 بنویسد پس از هر عدد در هر مترج دهد آنچه باقی ماند حروف بگیرد و آن حروف را به سبند
 چیزی بر حال سطر که باقی ماند فیما بین هر که مترج حرفی و مرتبه با او تنها با آن حروف از
 از این نسبتات عدد صغیر بگیرد و مجموعی از حروف بگیرد و باقی صغیر نسبت در هر عدد
 داشته که در مجموع تمام همان قدر که عدد اصل حروف باشند از این جدول و مرتبه مترج در جدول
 حرف که باقی ماند و به سبند که حروف که از باقی عدد حاصل شده از جواب پیدا میشود نسبتها و الا
 به این سبند و حروف یا نسبت ترجمه حرفی و یا بعدی که برایش نامند و از ترجمه او تا رابعه
 نسبت مترج حرفی یا بعدی و در مترج او تا که آن چند قسم مفسر قبل ازین بیان شده است
 عدد حروف چند پیدا کند که باقی مترج کلام باشد و عمل از حروف که در این جدول
 کار آن در سطر حروف برای مثال جدولی که در حروف مترج که در سطر حروف

از روی آن جدول معلوم شود اینست

حروف	الف	با	جمع	دال	ها	واو	زا
اعداد	۱۱۱	۳	۳۵			۱۳	
اعداد	۱۳						
اعداد	۳			۸	۶	۴	۸
حروف	ح	ط	یا	کاف	لام	میم	نون
اعداد	۱۰	۱۱		۱۰۱	۱۰۱	۹۰	۱۰۶
اعداد				۱۱			۱۶
اعداد	۹	۱	۲	۳۰	۸	۹	۷

لا حق در میان قسم تمام و وفات را با ای آورد که کلمه استونی موقوف خواهد شد و اگر در وقت بودن
این چهار مرتبه مستخرج شده بود و وفات دیگر هم قرآن آن در کار باشد باید که از روی آن به
ترفع و منزل که آنم بیان شده بعمل آورد و در هر مرتبه در آنکه اسم بی عمل را بر
حق کند و وقت بیسوط را با زبط در حق نماید تا به وقت مرتبه از هر وقت بخاند و نگردد چون اسم اول
به وقت مرتبه بیسوط در وقت وفات را از آن بردارد و دیگر نماید و در هر مرتبه اول نگاه دارد
و در هر مرتبه دیگر نظر کند که چه حکم می آید البته از احوال و احوال طالبی که گفته شد و به وقت دیگر مطابق
به وقت مرتبه را بدین حال که در هر مرتبه ملاحظه نماید که طالبی جواب کند اما اگر در وقت آورد
هر دو موضوع شامل کند خواهد بود و در هر مرتبه و استنباط احوال از هر طاعتی چنانچه اسم اول را
به وقت مرتبه عددی که در بطن در حق بیان کرده است استنباط احوال کند و در هر مرتبه
فایده عجیبی چون جوابی که از کسی جواب هم کسانی نامی که در حق از هر دو در حق از هر دو دیگر و لیکن این
با عمل بردار از عمل با عمل است تا در تمام سطوح و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
و ترفع و منزل که مطابق نسبتها که در حق از هر مرتبه ملاحظه نماید که طالبی جواب کند اما اگر در وقت آورد
هم خواهد رسید که ملالت بر احوال عمل خواهد بود و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
بسیار در حق از هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
از وقت که در جواب میداند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
که در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
که در آن وقت کدام طبع غالب است هر طبع که غالب است جاری از آن طبع عرض حاصل شود
و این از جمله خواست است و اعتبار تمام دارد و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
بسیار در حق از هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
طبع را در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
شود و چنانچه قول صاحب است این علاج بتواند ماده انقضی را با عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
است که فایده است احوال آنست که هر طبعی که در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
الابرار است ذکر کرده بقا طبع معتبر است و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
طالع جمع کند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
البته در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
اصول یا یعنی هر طبعی را از هر طبعی و فایده است و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
اصول آنست که در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند

اصول آنست

و سوال آنست که حالت را بعد و وقت و شش طرز است و بعد از آن اسم بی عمل
آن فایده خواهد بود که در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
معلوم تواند کرد که کامل ترین استخراج اینست هر این نوع استخراج را در هر مرتبه عمل بخاند
و قواعد را مد کرده و ضوابط را در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
جوابی است که در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
اسرار را در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
سوال را مفرود و نوشته چهار چار جدا کند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
ترتیب در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
این سطر را با ملاک از تمام اول بر آید و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
از هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
مطابقت مد کرده و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
اسم و اینست که در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
لیکن در تلفظ بعضی کم و بعضی زیاد و هر چه در عالم و در کون و فضا است از این روایات بیرون
چنانچه مقدار از زمانه نسخ الا که میفرماید که هر حرف در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
موقوفی و سیم به نسبت حاصل الفرت این بر روی نسبت دارد که در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
از این بر است بیرون نیست هر که خواهد که از هر سوال بی عمل جواب گوید اول یا دیگر که اسم بی عمل و ام
منفردا بنویسد و حاصلی نماید و هر حرف عددان بنویسد بعد از هر حرف عددی که در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
کنند آنچه عدد از هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند
یا وسط یا صغر عدد بطن بود حاصل ضرب را اعداد و عشرات و میات که مناسب است در هر مرتبه عمل بخاند و در هر مرتبه عمل بخاند

اصول آنست

104

باب معرفة الاعداد بالاقدم اذا صار ظل ~~الشمس~~ ^{الشمس} ثمانية عشر
قد ما فقد معنى الاعداد الاولى واذا صار ثمانية عشر قد ما معنى الاعداد
واذا صار تسعة اقدم معنى الاعداد الثانية واذا صار ثمانية اقدم معنى الاعداد
الاولوية واذا صار ثلثة اقدم معنى الاعداد الثالثة واذا صار تحت الاقدام
معنى الاعداد اربعة واذا صار ثلثة اقدم معنى الاعداد
الاربعة كذا يذكر في جدول الحساب الذي ذكرناه كذا قال الشيخ رحمه الله تعالى

لا اله الا الله محمد رسول الله

جزو نهم ۱۹ ورق ۱۶۶ کتاب

سپاعت اسمها مبارک تبارک و تعالی شان که در چهار بطن نام زد
بر آورده شد یا مقدوس یا ودود در محل کبیر موافق اسم مقیم فقیر الخیر
صلاح انبی صلا الیه و سلم یا اسم مقیم فقیر بولسم آرزوی اشفاق و الطاف
با چهار بطن بود و اسم را جمع نمود

موتور	سپهر
سپهر	سپهر
سپهر	سپهر
سپهر	سپهر

کتابخانه ملی ایران

ا بطن

ق دوس

ق اف دال واوسين

س

ق اف الف ف ادال الف لام واو الف واوسين يا ان ون

ع

ق اف الف ف الف لام ف اف الف دال الف لام الف

لام الف لام الف ميم واو الف واو الف لام ف واو

الف واوسين يا ان ودي الف كون ون ون

ا بطن

و دود

واو دال وا

واو الف واو دال الف لام واو اليم الف

ع

واو الف واو الف لام ف او او الف

واو دال الف لام الف لام الف لام الف

ميم واو او الف واو الف لام ف ا

